

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
FAKULTA PEDAGOGICKÁ
CENTRUM TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

**MODIFIKACE NETRADIČNÍCH
SPORTOVNÍCH HER NA 1. STUPNI ZŠ**

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Martina Krausová

Učitelství pro základní školy, obor Učitelství pro 1. stupeň

Vedoucí práce: Mgr. Petra Kalistová

Plzeň 2020

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni, 30. června 2020

.....

vlastnoruční podpis

PODĚKOVÁNÍ

Na prvním místě bych chtěla poděkovat vedoucí mé diplomové práce Mgr. Petře Kalistové za odborné vedení, poskytnutí cenných rad a informací během zpracování mé diplomové práce.

Děkuji i všem pedagogům za vyplnění mého dotazníku, který byl nezbytnou součástí mé diplomové práce.

ZDE SE NACHÁZÍ ORIGINÁL ZADÁNÍ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE.

OBSAH

SEZNAM ZKRATEK	3
ÚVOD.....	4
1 HRA A SPORTOVNÍ HRA	5
2 NETRADIČNÍ SPORTOVNÍ HRY	6
2.1 DĚLENÍ NETRADIČNÍCH SPORTOVNÍCH HER.....	6
2.2 DROBNÉ FORMY ČINNOSTÍ V NETRADIČNÍCH SPORTOVNÍCH HRÁCH	8
2.3 NETRADIČNÍ HRY	9
3 STRUKTURA VYUČOVACÍ HODINY TĚLESNÉ VÝCHOVY	17
4 CHARAKTERISTIKA MLADŠÍHO ŠKOLNÍHO VĚKU	21
4.1 ANATOMICKÁ A FYZIOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	21
4.2 PSYCHOLOGICKÁ A SOCIÁLNÍ SPECIFIKA	22
4.3 PEDAGOGICKÁ SPECIFIKA	23
5 CÍLE A ÚKOLY PRÁCE.....	24
6 METODIKA PRÁCE.....	25
6.1 CHARAKTERISTIKA VÝZKUMU A METODIKY SBĚRU DAT	25
6.2 ORGANIZACE PRÁCE	26
7 VYHODNOCENÍ DOTAZNÍKŮ, GRAFY A KOMENTÁŘE	27
8 VÝSLEDKY DOTAZNÍKOVÉHO ŠETŘENÍ	39
9 MODIFIKOVANÁ PRAVIDLA VYBRANÝCH HER.....	40
9.1 SOFTBALL.....	40
9.2 KORFBAL.....	47
9.3 FAUSTBALL	55
10 DISKUZE	63
ZÁVĚR	64

RESUMÉ	65
SEZNAM LITERATURY	66
SEZNAM OBRÁZKŮ, TABULEK, GRAFŮ A DIAGRAMŮ	68
PŘÍLOHY	I

SEZNAM ZKRATEK

cca	přibližně
cm	centimetr
č.	číslo
ČR	Česká Republika
např.	například
Obr	obrázek
TV	tělesná výchova
tzv.	takzvané
ZŠ	základní škola

ÚVOD

Modifikaci netradičních sportovních her jako své téma diplomové práce jsem si zvolila především z důvodů, že ráda sportuji a 6 let jsem se věnovala fotbalu. Během své praxe na 1. stupni základní školy jsem měla možnost navštívit několik základních škol a vidět průběhy cvičebních jednotek, ve kterých jsem se nesešla s jakoukoliv netradiční sportovní hrou. První možnost vyzkoušet si netradiční sportovní hry v hodinách tělesné výchovy jsem měla na střední škole a pak na vysoké škole. Z tohoto důvodu jsem se rozhodla věnovat se právě modifikaci netradičních sportovních her na 1. stupni základní školy.

Ve své práci charakterizuji pojem netradiční sportovní hry a následně se věnuji konkrétním hrám, kde popisuji jejich základní charakteristiku, pravidla, průběh hry. Netradiční sportovní hry jsou jakýmsi zpestřením výuky. Hry vedou žáky k tvořivosti, představivosti, ale také k vzájemné spolupráci a komunikaci. Spousta netradičních sportovních her kombinuje pravidla klasických známých her jako je například basketbal, fotbal, volejbal, nohejbal. Netradiční hry jsou nenáročná na pochopení a mají jednoduchá pravidla. Některé hry jsou také nenáročné na potřebné pomůcky ke hře a některé naopak. Z důvodu nedostatku potřebného materiálního a prostorového vybavení spousta pedagogů netradiční hry do výuky tělesné výchovy nezařazují. A proto jsem se rozhodla vytvořit modifikaci některých netradičních her a k nim vybrat vhodná herní cvičení. Modifikace her pomůže mnohým pedagogům k realizaci a využití těchto her v hodinách tělesné výchovy. K modifikaci her využívám běžné pomůcky, které by měly být k dispozici v každé škole. Většinu netradičních her můžeme provozovat jak v prostorech tělocvičny, tak i mimo ní. Netradiční hry můžeme využít při různých školních akcích, ale také ve volném čase.

Na základě svých zkušeností jsem se rozhodla seznámit s netradičními sportovními hrami, které se na 1. stupni základní školy při hodinách tělesné výchovy tolik nevyužívají. Za jeden z úkolů práce si také kladu vytvořit úpravu netradičních her, které lze využít u žáků 1. stupně základní školy během vyučovacích jednotek.

1 HRA A SPORTOVNÍ HRA

Hra ovládá život člověka od jeho začátku až do úplného konce. Prostřednictvím hry dítě vstupuje do různých sociálních rolí, učí se. Je to činnost zajišťující příjemný pocit na těle i na duši. Hra je důležitou součástí našeho života. Můžeme ji také chápat jako určitý druh konfliktu. Tak jako v životě, jsou ve hrách řešeny rozpory mezi výhrou a prohrou. Ve hře si ale hráči mohou být jisti jednou věcí, když prohrají, mohou začít od začátku.

Hra je obecně využívána jako nástroj ve skupinách dětí od předškolního věku až po dospělé. Hra je svobodným jednáním, můžeme ji opakovat, má dodržovaný řád a určitá pravidla, rytmus, změnu a napětí. Hra se od sportu liší jediným a to použitím pravidel. Ve sportu jsou platná mezinárodně užívaná pravidla, která se dodržují vždy a všude (Mazal, 2000).

Dle Táborského (2004) pojem sport označoval hru a zábavu spojenou s pohybem. Hrát proti někomu už znali lidé starověkých civilizací. Historicky nejzajímavější jsou hry dvou soupeřících stran se společným předmětem, o který se hraje. Společný herní předmět měl podobu kulatého míče, který se vyráběl z nejrůznějších materiálů. Hra plnila funkci zábavy, výchovy, léčby, ale také sloužila kultovním nebo náboženským rituálům.

Sport v současném slova smyslu získává další rozměr až v devatenáctém století. Vznikají moderní sportovní disciplíny. Utváří se jejich pravidla, řády, předpisy, ustanovení. Sport prošel neobvykle velkým rozvojem, který stále pokračuje. Stal se nejen společenským fenoménem, ale také obchodním zbožím a součástí showbyznysu (Táborský, 2004).

Sportovní hry řadíme do vymezené skupiny sportovních odvětví. Společnými znaky jsou organizační institucionalizace soutěží a uzákonění pravidel. Ve sportovní hře se mezi sebou musí utkávat vždy dva soupeři. Protivníci spolu soupeří o společný předmět, ten je ve většině případů pouze jeden (míč, disk, kruh), ve výjimečných případech jsou ve hře dva společné předměty (ringo).

Pro připomenutí úplné znění pojmu sportovní hra. „*Sportovní hra je tedy soutěživá činnost dvou soupeřů v jednotném prostoru a čase, kteří podle institucionálně schválených pravidel usilují o prokázání vlastní převahy lepším ovládním společného předmětu*“ (Táborský, 2004, s. 11).

2 NETRADIČNÍ SPORTOVNÍ HRY

Pojem netradiční hry není tak lehké vymezit. Jsou to hry, které se u nás do běžné výuky tělesné výchovy nezařazují, nebo se zařazují, ale žáci se s těmito hrami tak často nesetkávají. Příčinou může být nedostatek materiálního a prostorového vybavení školy či nedostatek znalostí o těchto hrách. Netradiční hry můžeme využít jak v hodinách tělesné výchovy, tak i v rámci školách v přírodě či jiných školních akcí.

Není snadné říci, které sportovní hry lze u nás považovat jako netradiční. Je to dané také popularitou aktivity, v tomto případě také záleží na dané oblasti, kde se hry mohou něčím lišit. To, co je jinde ve světě považováno za známé, může u nás v ČR být na pokraji obecného povědomí člověka či jeho zájmu nebo může také patřit k aktivitám naprosto neznámým. V současnosti pro nás za netradiční hru bude považován např. americký fotbal, který je ve své domovině brán jako nejpopulárnější sport vůbec. Dalším příkladem může být i kriket, který se drží na nejvyšších příčkách, co se týče divácké oblíbenosti a provozování této hry. Existuje ale také řada moderních modifikací tradičních her, mezi které patří beach volejbal, streetball, futsal. Tyto hry přináší do života sportovních her obrovskou dynamiku, zábavu a bouřlivost. Atraktivita těchto her pak vyvolává ve tvářích hráčů i diváků spokojený výraz (Růžička, Růžičková & Šmíd, 2013).

Dle Kupra (2014) netradiční hry chápeme jako hry, které jsou u nás méně známé a v povědomí široké veřejnosti poměrně nerozšířené. I přes to, že netradiční hry nejsou tak mediálně proslulé, jsou považovány za velmi atraktivní. V poslední době v oblasti netradičních her dochází k velké propagaci jak ve světě, tak i u nás. Netradiční hry jsou ideálním prostředkem pro doplnění hodin tělesné výchovy i pro trávení volného času. Nejčastějším důvodem jsou především jednoduchá pravidla, rychlý nácvik samotné hry a v neposlední řadě to může být i nenáročnost na vybavení ke hře.

2.1 DĚLENÍ NETRADIČNÍCH SPORTOVNÍCH HER

Netradiční sportovní hry můžeme dělit dle různých kritérií. Záleží, které kritérium dělení nyní použijeme, mnohdy se daná kritéria mohou překrývat. Například softtenis – síťová netradiční sportovní hra, může být také řazena do skupiny pálkovacích (raketových) her. Zařazení zpravidla určuje uplatněné kritérium, v tomto případě hrací síť, sportovní náčiní a konkrétní technika vybrané hry.

Netradiční sportovní hry dle Růžičky (2013) dělíme do 3 základních skupin:

- netradiční sportovní hry kontaktní

Tato skupina her bývá někdy označována jako „hry brankové“, které jsou omezené svým časem, nebo dobou, kdy se jeden z týmů snaží získat větší počet bodů. Tým získá body tak, že dané náčiní, jako je míč, talíř, míček dostane do branky, popřípadě do vymezeného prostoru vícekrát než jeho soupeř. Kontaktní hra, jak již vyplývá z pojmu, probíhá na jednom společném herním prostoru, kde dochází mezi hráči dvou družstev ke vzájemnému působení. Hráči jsou tedy během hry spolu v určitém kontaktu, i přes to, že některé hry uvádí v pravidlech, že jsou zcela bezkontaktní. To znamená minimální fyzický dotek mezi soupeři.

- netradiční sportovní hry síťové

U síťových her je hrací čas vymezen počtem dosažených bodů nebo setů. Činnost hry je dána manipulací s herním náčiním, v tomto případě to může být míč, kroužek, talíř, míček. Odehrání probíhá mezi soupeři střídavě. Herním prostorem je hřiště, které je rozděleno středovou sítí, středovou čarou nebo volným středovým prostorem. Toto území nepatří nikomu. Hlavním cílem hry je dané náčiní dostat na druhou polovinu hřiště tak, aby soupeř nebyl schopný vrátit herní náčiní zpět. Nepochybně vše probíhá v rámci pravidel hry. Středové rozdělení hřiště zamezuje přímý kontakt mezi soupeři. Síťové hry jsou tedy bezkontaktní.

- netradiční sportovní hry pálkovací

Pálkovací hry využívají specifické náčiní, v tomto případě se jedná o pátku, která uvádí míč do hry. Nezbytný je pro hru základní odpal, který otevírá hru nebo její části. Cílem hry je získání bodu, který je spjat s řetězcem činností. Jednotlivec musí nejdříve odpálit, přeběhnout a dosáhnout mety. Druhé družstvo má za úkol vyautovat hráče činnostmi jako je chycení odpalu, přesun míče přihrávkou na metu (bod) hřiště. Vyautovat hráče můžeme i jinými způsoby, abychom mu zabránili získat bod. Může to být například dotekem míče či naplnění pravidla o počtu povolených odpalů (Růžička, Růžičková & Šmíd, 2013).

Netradiční sportovní hry lze využívat nejen jako jednorázová či opakovaná pohybová setkání, ale je možné je využívat také motivačně, a to ve formě miniturnajů. Což jsou utkání více než dvou družstev. Součástí turnajů by měly být propozice, což jsou informace potřebné pro účastníka turnaje (Růžička, Růžičková & Šmíd, 2013).

2.2 DROBNÉ FORMY ČINNOSTÍ V NETRADIČNÍCH SPORTOVNÍCH HRÁCH

Netradiční sportovní hry můžeme hrát podle daných oficiálních nebo modifikovaných pravidel. Můžeme je využít formou drobných činností.

SPECIÁLNÍ ROZCVIČENÍ

Při rozcvičení pro danou hru můžeme využít herní náčiní pro netradiční sportovní hru, např. interkrosové hole, softtenisové pálky, softbalové pálky nebo ringo kroužky. Přitom se volně pohybujeme a využíváme pohyby, které se objevují při dané hře.

MINIHRA

Netradiční sportovní hry lze také využít jako minihru, kde si vytvoříme miniaturní modifikaci činností pro konkrétní hru. Hru nohejbal lze využít i bez potřebného herního náčiní, kdy si vezmeme lavičku, která slouží jako síť mezi dvojicemi hráčů, kteří si přehrávají míč přes položenou lavičku. Hry lze také využívat se zjednodušenými pravidly, jinými rozměry hřiště či jiným počtem hráčů.

HERNÍ ŠKOLKA

Herní školka spočívá ve sledu několika po sobě jdoucích činností, které má žák za úkol zopakovat. Děti mají rády různé druhy soutěží, ke kterým je také možné využít netradiční sportovní hry způsobem, kdo to dokáže udělat celé. U softtenisu lze například dělat – úder vzhůru po dopadu míčku na zem, úder bez dopadu míčku na zem. Tyto varianty můžeme různě kombinovat, žák po úderu míčku se může otočit o 360 stupňů nebo může udělat snožný výskok. Jednotlivé úkoly můžeme využívat i formou minisoutěží pro jednotlivce nebo družstva. Lze využívat činnosti jako je žonglování s míčem, dribling po slepu.

DRÁHA S ÚKOLY

Dalším úkolem pro procvičování činností pro danou hru je vytvoření dráhy s úkoly. Například u lakrosu to mohou být tyto činnosti – převzetí míčku, oběhnutí branky, přihrávka o zeď a následné chycení míče do náčiní, zastavení na určené značce (Růžička, Růžičková & Šmíd, 2013).

2.3 NETRADIČNÍ HRY

Zde uvádím základní informace o konkrétních netradičních hrách, vzhledem k zjištění v rámci dotazníkového šetření na straně 36, viz otázka číslo 8: obrázek 16 a 17 – Graf k otázce číslo 8. Vybrala jsem si tři hry, jak můžeme vypozerovat z grafů, které jsou málo využívané při výuce tělesné výchovy. Softball při hodinách tělesné výchovy využívá ¼ respondentů. Korfbal a Faustball do vyučovací jednotky tělesné výchovy nezařazuje téměř nikdo. Z důvodu malé využívanosti jsem vybrala právě tyto tři hry.

SOFTBALL

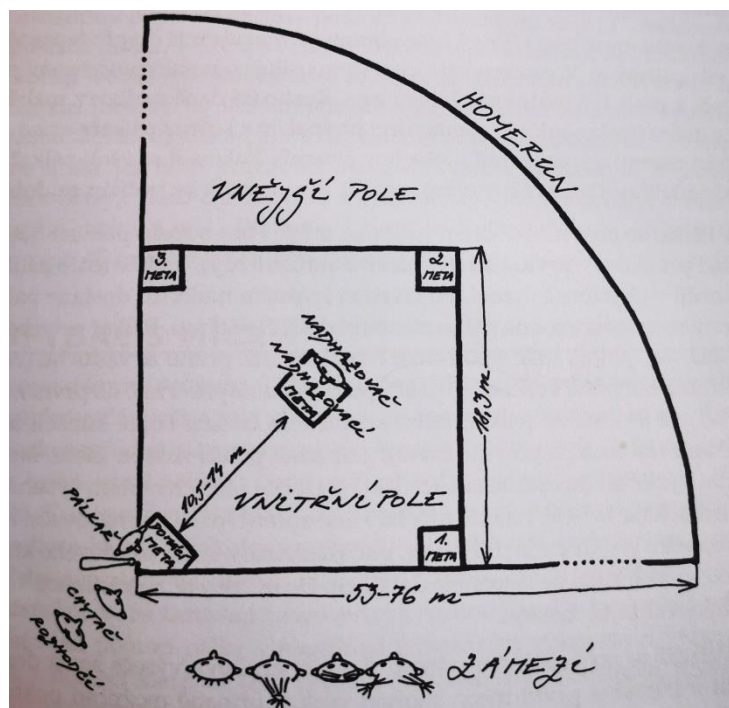
Softball patří mezi nejrozšířenější hry pálkovacího typu na světě, který mohou hrát jak muži, tak i ženy. Tato hra je více vhodná pro rekreační sportovce nebo pro ty, co teprve začínají, protože je oproti baseballu bezpečnější (Süss, 2003).

Tato hra vznikla úpravou baseballových pravidel jako jednodušší forma, která není tak náročná na prostor. Navazuje na lidové pálkovací hry, během této hry rozvíjíme základní pohybové dovednosti házení a chytání (Růžička, Růžičková & Šmíd, 2013).

Cílem družstva, které je v útoku, je získat co nejvíce bodů postupným přeběhem čtyř met. Družstvo, které je v obraně, se snaží vyřadit protihráče ze hry (Táborský, 2005).

Hřiště a materiální vybavení

„Hřiště se skládá z vnitřního a vnějšího pole, které je tvořeno pravoúhlou kruhovou výsečí o poloměru 53-76 metrů. Vnitřní pole čtvercového tvaru má stranu asi 18 metrů dlouho, v jehož rozích jsou mety, které jsou vyrobeny z gumy. Domácí meta je ve tvaru pravidelného pětiúhelníku a nadhazovací meta, která je umístěna uprostřed vnitřního pole. Ostatní mety jsou ve tvaru čtverce o straně 38 centimetrů a výškou necelých 13 centimetrů“ (Růžička, Růžičková & Šmíd, 2013, s. 113).

Obr. 1 – Hřiště na softball (Růžička, Růžičková & Šmíd, 2013)

Softball se hraje s kulatým a tvrdým míčkem s obvodem 30,2-30,8 centimetru a váhou 178-198,4 gramu. Míček je kožený a má vystouplé švy. Barevné provedení je buď bílé nebo žluté. Pálka je dlouhá maximálně 66,36 centimetru a v nejširším místě nesmí průměr přesahovat 5,72 centimetru. Dalším povinným vybavením je přilba, která je určena pro pálkaře, kteří se pohybují v pálkařském území. Přilbu musí nosit i při běhu po metách. Všichni hráči v poli musí mít speciální rukavice, které mají různé velikosti. Záleží na tom, zda je hráč ve vnitřním nebo vnějším poli. K dalšímu vybavení, které je určeno především pro zádaka, patří chrániče, přilba s maskou a chráničem krku, chránič trupu a chrániče holení (Táborský, 2005).

Hráči a hrací doba

Softball hrají dvě družstva o devíti hráčích. Jsou to hráči, kteří jsou v útoku (pálkaři) a hráči v obraně (polaři), tito hráči se ve svých úlohách střídají. Softballové utkání se hraje na sedm směn, každé družstvo je tedy sedmkrát v poli a sedmkrát na pálce. Pokud dojde k nerozhodnému výsledku, nastavuje se vždy jedna směna a to až do doby, kdy dojde k rozhodnutí utkání (Süss, 2003).

Základní herní pravidla

Hra začíná tím, že jedno družstvo nastupuje do obrany a druhé družstvo do útoku. Jedno družstvo tedy nastupuje do pole a soupeř na pálku. Pálkaři se pokouší odpálit nadhozený míč. Při úspěšném odpalu dovnitř hřiště se snaží oběhnout vnitřní pole a postupně zašlápnout první, druhou, třetí a domácí metu. Pokud hráč oběhne všechny tyto mety a dostane se na domácí metu, jeho družstvo získává jeden bod. Družstvo, které je v poli se snaží útočníky vyautovat. Pokud dojde k součtu tří autů, mění se směna. To znamená, že obránci jdou na pálku a pálkaři nastupují do pole.

Důležitým hráčem obrany je nadhazovač, který se snaží nadhodit míč do předepsaného pole hráčům, kteří jsou na pálce. Správnost nadhozů určuje rozhodčí a dělí je na dobré a špatné nadhozy. U dobrého nadhozu letí míč mezi podpažím a koleny pálkaře nad domácí metou a rozhodčí hlásí strike. U špatného nadhozu, to jsou všechny ostatní, hlásí rozhodčí ball. Nadhoz je automaticky počítán za dobrý, pokud se pálkař pokusí o odpal.

Pálkař nebo běžec je dále aut, pokud hráč chytí míč přímo ve vzduchu. Hráči v poli po odpalu dopraví míč na první metu dříve než ji dosáhne pálkař. Hráč v poli se míčkem dotkne běžce kdekoli mezi metami, popřípadě polaři zavřou metu, kterou běžec vynechal. Běžci na metách mohou vyběhnout k další metě až v případě, kdy míč opouští ruku nadhazovače. Každá rozehra končí přihráním míče nadhazovači do středového kruhu nebo situací, která už neumožňuje hráčům další hru. Do této doby se běžci mohou pohybovat mezi metami.

Pálkaři se při úspěšném odpalu dovnitř hřiště snaží dosáhnout alespoň první mety, mají ale možnost pokračovat k následujícím metám. Na získané metě se může zastavit a počkat na následující odpal. Po odpalu přes celé hřiště získává pálkař bod pro sebe, ale také pro všechny hráče, kteří čekají na metách. Při chycení odpalu přímo ze vzduchu zůstávají běžci na svých metách. Běžci se na metách nesmí vzájemně předbíhat a být současně na jedné metě (Růžička, Růžičková & Šmíd, 2013).

KORFBAL

Korfbal je kolektivní míčová hra, ve které proti sobě nastupují společně muži i ženy. Cílem této hry je za pomoci spolupráce umístit míč do korfbalového koše. Korfbal řadíme

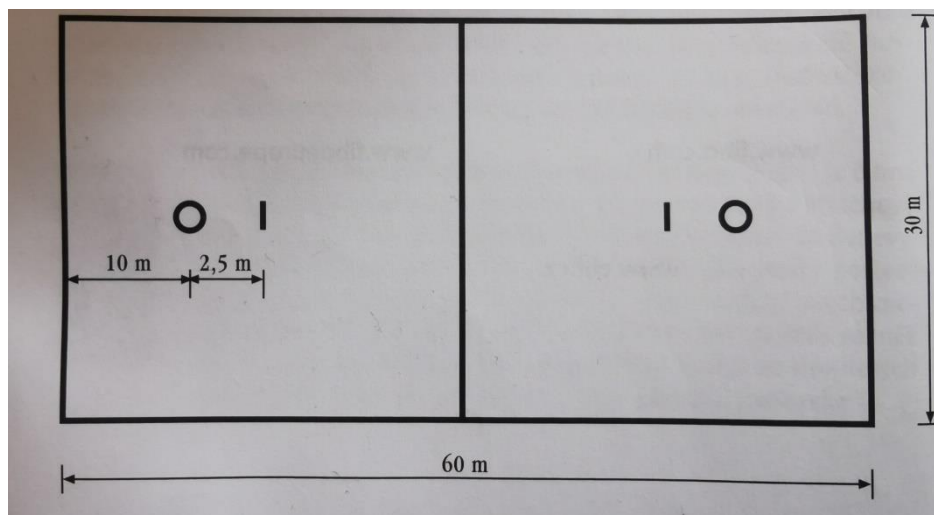
mezi bezkontaktní sporty, ve kterých je povolen pouze příležitostně (Růžička, Růžičková & Šmíd, 2013).

Korfbal řadíme do sportovních her brankového typu. Charakteristickými znaky je omezení pohybu hráčů do zón, střídání útočných a obranných rolí a získávání bodů umístěním míče do koše (Táborský, 2004).

Hřiště a materiální vybavení

Venkovní hřiště korfbalu má rozměry 60x30 metrů a hřiště v hale má rozměry 40x20 metrů. Středová čára dělí dvě stejná hřiště, které jsou ve tvaru čtverce. Směrem ke středu hřiště jsou značky pro trestný hod, který je vzdálený dva a půl metru od košů (Táborský, 2004).

Stojany košů jsou umístěny v každé zóně na podélné ose hřiště v jedné šestině délky hřiště od vnějšího okraje. Stojany jsou upevněny svisle na hrací ploše. Korfbalový koš směřuje směrem do středu hřiště, jeho vrchní okraj má být ve výšce 3,5 metru nad plochou hřiště. Koše jsou válcovitého tvaru bez dna, které mají výšku asi 25 centimetrů a průměr asi 40 centimetrů. Míč pro korfbal je podobný fotbalovému míči. (Růžička, Růžičková & Šmíd, 2013).

Obr. 2 – Hřiště na korfbal (Táborský, 2004)

Hraje se s kulatým míčem velikosti 5, který musí být minimálně dvoubarevný. Obvod míče je 68 – 70,5 centimetru a jeho hmotnost je 445 – 475 gramů. Míč musí být

správně nahuštěný. Pokud míč padá volným pádem z výšky 1,8 metru, odrazí se do výšky v rozmezí 1,1 – 1,3 metru. Co se týče žakovské kategorie, používá se míč velikosti 4. Pro školní potřeby můžeme také využít míč na volejbal nebo fotbal (Český korfbalový svaz, 2013).

Hráči a hrací doba

V korfbale proti sobě nastupují dva týmy. Za jeden tým může na hřiště nastoupit současně osm hráčů. Těchto osm hráčů se skládá ze čtyř žen a čtyř mužů. V útočné i obranné polovině hřiště jsou z každého týmu vždy dvě ženy a dva muži. V průběhu zápasu může každé družstvo vystřídat čtyři hráče během přerušení hry. Hráč, který už byl vystřídán, se nesmí vrátit zpět do utkání. Utkání se hraje na dva poločasy. Jeden poločas trvá 30 minut hrubého času (Růžička, Růžičková & Šmíd, 2013).

Délka přestávky se pohybuje v rozmezí 5-15 minut. Vítězí to družstvo, které dá za utkání více košů (Táborský, 2004).

Základní herní pravidla

Koš platí v případě, že míč projde celým košem shora dolů. Koš je umístěn v útočné zóně družstva. Každý koš je počítán pouze za jeden bod. Když tým dosáhne dvou bodů, mění hráči své role. To znamená, že z útočníků se stávají obránci a z obránců se stávají útočníci.

Přestupkem proti pravidlům je hra míče nohou od kolen dolů. Dále je zakázán nedovolený kontakt se soupeřem, to znamená když hráč vyrazí nebo odebere míč z rukou soupeře, který má pod kontrolou. Dále se nesmí strkat, držet a přidržovat své spoluhráče, překážet protihráči v jeho pohybu, udeřit míč pěstí. Zakázáno je také bránit soupeře opačného pohlaví. Zakázané je také střílet z bráněné pozice, vstřelit koš z obranné zóny útočícího týmu nebo z volného bodu, zaujmout pozici při rozehrání míče blíže než 2,5 metru od soupeře.

Je dovoleno tzv. pivotování s míčem – otáčení se na jedné noze. Bránění v takové míře, aby házejícímu bylo ztíženo odehrát míč plánovaným směrem, pohyby bránícího hráče mohou být zaměřeny na to, aby střelce přiměly k hodům jeho dlaním, pažím nebo dovolily míč získat. Pokud je hráč v běhu či výskoku, může míč přijmout, ale nejprve se musí zastavit v co nejkratší vzdálenosti a až poté může odehrát míč. Při hře v pohybu je možné udělat tzv. dvojtakt – udělat maximálně dva kroky s míčem v ruce.

Jakmile se míč dotkne okrajové čáry hřiště, země nebo nějaké osoby či předmětu mimo hrací plochu, je míč v autu. Míč je také v autu, když se dotkne jakéhokoli zařízení nebo objektu nad hřištěm. Míč je možné vrátit zpět do hrací plochy za předpokladu, že se nedotkl čar, prostorů či objektů mimo hřiště.

Pokud se rozehrává míč po přerušení hry, provádí se z toho místa, kde se stal nějaký přestupek. Restart musí být proveden do čtyř sekund a není možné z něho přímo získat bod. Trestný hod mohou provádět pouze hráči, kteří útočí. Útočící tým má 25 sekund na vstřelení nebo na zasažení obroučky koše míčem při střele. Jakmile tento časový limit uběhne, ztrácí míč. Časový limit začíná plynout vždy při nové rozehrávce (Růžička, Růžičková & Šmíd, 2013).

Výhoz se provádí vždy na začátku poločasů nebo po obdržení koše od středu hřiště. Přímo z výhozu není možné vstřelit koš. Od místa výhozu musí být ostatní hráči nejméně 2,5 metru. Výhoz provádí vždy jeden z útočníků.

Pokud dva hráči uchopí současně míč, nastává hod rozhodčího, který vyhazuje míč do výšky mezi dva protihráče, kteří musí být stejného pohlaví a ze stejné zóny. Ostatní hráči musí opět dodržovat minimální vzdálenost 2,5 metru.

Za porušení pravidel může být hráč napomenut žlutou kartou, kterou může dostat nanejvýš dvakrát nebo může dostat červenou kartu a tím pádem je vyloučen do konce utkání (Táborský, 2004).

FAUSTBALL

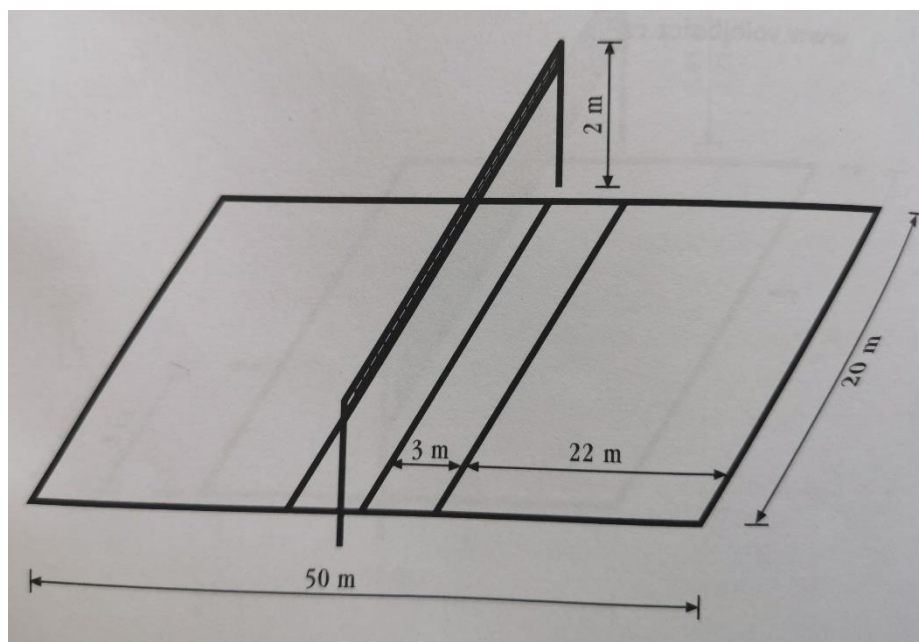
Faustball nebo také fistball je sportovní hra síťového typu. Jde o moderní a velmi kolektivní sportovní hru, která připomíná kombinaci volejbalu či nohejbalu. Faustball je určený pro všechny, pro muže i ženy, ale také pro děti i mládež (Růžička, Růžičková & Šmíd, 2013).

Cílem této hry je dostat míč přes síť na polovinu soupeře tak, aby druhý tým nebyl schopen míč vrátit zpět (Táborský, 2004).

Hřiště a materiální vybavení

Faustball se dá hrát venku na hřišti, které má rozměry 50x20 metrů, v tělocvičně můžeme využít hřiště na házenou o rozměrech 40x20 metrů. Hrací plocha je obdélníkového

tvaru, která je po celé šířce rozdělena na dvě stejné části. Uprostřed nad středovou čarou je páska ve výšce dvou metrů. Tři metry od středové čáry jsou na každé straně hřiště vyznačeny čáry pro podání (Růžička, Růžičková & Šmíd, 2013).

Obr. 3 – Hřiště na faustball (Táborský, 2004)

Faustball se hraje speciálním míčem, ale můžeme ho také nahradit i jiným míčem, například volejbalovým nebo lehčím míčem určeným na kopanou (Faustball [online]).

Táborský (2004) ve své knize uvádí, že se faustball hraje koženým míčem. Hmotnost míče se liší podle toho, zda je určený pro muže nebo ženy.

Hráči a hrací doba

„Každé družstvo se skládá z pěti hráčů a tří náhradníků, přičemž tři hráči jsou v přední části hracího pole a dva hráči jsou v zadní části. Hraje se 2x15 minut. V průběhu celé hry je dle oficiálních soutěží možné dosáhnout v průměru 50-60 bodů“ (Růžička, Růžičková & Šmíd, 2013, s. 46).

Střídání hráčů lze provést u čáry podání, není omezené počtem a lze ho provést při jakémkoli přerušení hry. Utkání řídí celkem tři rozhodčí, jeden hlavní a dva čároví rozhodčí, kteří mu pomáhají a zapisovatel. Při utkání, které se hraje na čas, je tam také časoměřič (Táborský, 2004).

Základní herní pravidla

„Každá hra je zahájena podáním z kteréhokoliv místa za podávací čarou. Hráč musí mít alespoň jednu nohu na zemi. Míč se odbíjí po nadhozu hráče obvykle čelním pěstním úderem. Soupeř, který přijímá podání, má na odbití míče na polovinu soupeře maximálně tři údery. Každý dotek musí provést jiný hráč. Míč je možné odehrát přímo ze vzduchu nebo po jednom dopadu na zem. Podává to družstvo, které udělalo chybu“.

„Míč se smí odbíjet pouze jednou rukou, která je sevřená v pěst, a to buď pěstí nebo celým předloktím“.

„Průběh hry je podobný jako při volejbalu. Prvním úderem se míč zpracovává, druhým se připravuje na útok a třetím se útočí. Pokud se hráč nebo míč dotkne pásky, míč spadne dvakrát po sobě na zem na půlce jednoho družstva nebo skončí v autu, jedná se o chybu a počítá se to jako bod. Hráč může na síti blokovat, ale pouze jednou rukou, která musí být sevřená v pěst“ (Růžička, Růžičková & Šmíd, 2013, s. 46).

Za nesportovní chování může rozhodčí udělit tresty dle závažnosti přestupku. Při napomenutí dostává hráč žlutou kartu, při vyloučení ze hřiště dostává hráč současně žlutou a červenou kartu. Hráč je vyloučen ze hřiště na dobu, než obě družstva dohromady dosáhnou deseti bodů. Pokud je hráč diskvalifikovaný, dostává rovnou červenou kartu. Tento hráč už do hřiště nesmí znovu nastoupit, ale může ho nahradit některý z náhradníků. Pokud dojde k úmyslnému zdržování hry, kapitán družstva dostává žlutou kartu. Pokud se opakuje zdržování hry, druhé družstvo získává bonusový bod (Táborský, 2004).

3 STRUKTURA VYUČOVACÍ HODINY TĚLESNÉ VÝCHOVY

Ať už zařazujeme do výuky jakékoli téma hodiny, je důležité dodržovat strukturu vyučovací hodiny. I při zařazení netradičních sportovních her do výuky tělesné výchovy je nutné žákům sdělit cíl hodiny, žáky na hodinu vhodně namotivovat. V průpravné části volit cviky, které už zaměříme na hlavní část, tedy na nácvik vybrané netradiční hry. V hlavní činnosti pak volit správná herní cvičení. Závěrečná část by měla obsahovat kompenzující cvičení v hlavní části.

Každá sportovní hra má svá specifika, která jsou pevně dána v pravidlech každé hry. Ve všech sportovních hrách je účelem zvítězit (vstřelit více branek než soupeř, hodit více košů či odehrát více správných míčků).

Mnozí autoři rozdělují vyučovací jednotku ve většině případů na 4 části – úvodní, průpravnou, hlavní a závěrečnou část. Miklánková (2012) uvádí 5 částí vyučovací jednotky a dělí je takto: organizační, rušná, průpravná, hlavní a závěrečná část.

ORGANIZAČNÍ ČÁST

Celá část trvá cca 1,5 minuty. Hlavním cílem organizační části je sdělit žákům cíl hodiny, žáky vhodně na hodinu motivovat a navodit pracovní atmosféru. Tato část obvykle obsahuje zahájení hodiny, kontrolu vhodnosti oděvu a obuvi, popřípadě nástup, hlášení, pozdrav. V této části se také věnujeme organizaci rušné části hodiny.

NÁSTUP A HLÁŠENÍ

Zařazení nástupu do vyučovací jednotky není povinným bodem, ale můžeme ho zařadit jako organizační prostředek. Nástup je pro žáky určitým signálem, že byla zahájena hodina. Prostřednictvím nástupu učitel žáky seznámí s cílem hodiny a namotivuje je k dalším činnostem. Při nástupu lze rychle zkontrolovat vhodnost oděvu a obuvi.

U nejmladších dětí vede nástup učitel, později můžeme do vedení zástupu zařazovat i žáky. Zde není nutné dbát na komplikovaný přehled o tom, kolik je nemocných, přítomných nebo o těch, co jsou z hodiny tělesné výchovy omluveni (Miklánková, 2012).

RUŠNÁ ČÁST

V rušné části jde o zahřátí a přípravu organismu na zátěž různými způsoby. Zařazením této části do vyučovací jednotky chceme dosáhnout zrychlení metabolismu ve svalech a zvýšení srdeční frekvence. Tato část by měla trvat přibližně 3,5 minuty i s organizací a vysvětlením. Obsahem zahřátí jsou pak různá lokomoční cvičení, pohybové hry. Můžeme sem také zařadit jednoduché modifikace tance (Miklánková, 2012).

Tyto činnosti bychom měli nejlépe řadit od klidnějších k aktivnějším. Měli bychom tedy postupovat od chůze k rychlejšímu běhu a skákání. Tepová frekvence dětí se pohybuje kolem 180 tepů za minutu a ve většině případů rychle stoupá. Tato část může být organizovaná v zástupech, kruhu i ve volném prostoru. Činnost by ale měla být pro děti zajímavá a neměla by obsahovat složité vysvětlování pravidel, které by trvalo příliš dlouho (Dvořáková, 2012).

HLAVNÍ ZÁSADY PRO VEDENÍ RUŠNÉ ČÁSTI HODINY

- Během rušné části musí být všichni žáci v pohybu. Zde není vhodné volit činnosti, kde jsou žáci vyřazováni ze hry a už nemají možnost se do hry vrátit.
- Srdeční frekvence by měla být u dětí 140 a výše tepů za minutu.
- V této části máme možnost využití tradičního náčiní i netradičních pomůcek.
- Využití nářadí – švédské bedny, žíněnky, lavičky (Miklánková, 2012).

PRŮPRAVNÁ ČÁST

Cílem této části je připravit tělo na další zátěž a složitější cviky. Jsou to především uvolňovací a protahovací cvičení, která žákům uvolní klouby a protáhnou svaly. Cviky v této části by měly vycházet z dalších cvičení, pokud je tedy obsahem hlavní části házení a činnost s míčem, měli bychom se zaměřit především na cviky paží a rukou (Dvořáková, 2012).

Tato část by měla dle doporučení trvat cca 12 minut. Náplní této části jsou cvičení, která se zaměřují na posílení a protažení všech velkých svalových skupin a dynamické rozcvičení (Miklánková, 2012).

DIDAKTICKÉ ASPEKTY PRŮPRAVNÉ ČÁSTI VYUČOVACÍ JEDNOTKY TV

- V průběhu cvičení je nutné provádět u žáků kontrolu cviků a správnou polohu těla.
- Při ukázce cviku cvičí učitel i žáci společně.
- Případné chyby opravujeme ihned, aby nedošlo ke špatnému zafixování.
- Postupujeme z vysokých poloh do poloh nízkých, tedy od cviků prováděných ve stoje až ke klikům, sedům, lehům. Také můžeme postupovat opačně, z nízkých poloh do vysokých.
- Jako poslední zařazujeme i zábavná cvičení – cvičení na obratnost, pohyblivost.
- Postupně žáky učíme i cvičení s hudbou, kdy postupujeme od pomalého tempa a postupně tempo navyšujeme.

Průpravnou část také můžeme dle potřeby rozdělit na část všeobecnou a na část speciální, ve které už cviky zaměřujeme na činnosti v hlavní části. Pokud budeme například v hlavní části cvičit na lavičkách, zařadíme do speciální části cviky na rovnováhu nebo na soustředění pozornosti.

V průpravné části také volíme i všestranně rozvíjející cvičení s načiním nebo s využitím náradí. Snažíme se žákům poskytnout co nejvíce možností, jak mohou získat pohybové zkušenosti a dovednosti. Střídání různého náčiní a využití náradí působí na žáky velice motivačně (Miklánková, 2012).

HLAVNÍ ČÁST

Hlavní část považujeme jako nejvýznamnější součást struktury vyučovací jednotky tělesné výchovy. Náplň hlavní části rozlišujeme podle typu, obsahu učiva a zaměření hodiny tělesné výchovy zmíněných v textu níže.

ZÁVĚREČNÁ ČÁST

Závěrečná část by měla trvat přibližně 7 minut. Cílem této poslední části je zklidnění srdeční a dechové frekvence a vhodné kompenzování činností z hlavní části vyučovací

jednotky TV. Obsahem závěrečné části mohou být kompenzující cvičení v části hlavní, cvičení relaxační, dechová, protahovací nebo rytmická cvičení s prvky tanců.

V této části je nutné volit činnosti s ohledem na obsah hlavní činnosti. Když máme hlavní část fyzicky náročnější, pak volíme cvičení relaxační nebo protahovací, naopak když máme část zaměřenou na nácvik, volíme gymnastické hry či rytmická cvičení (Miklánková, 2012).

Dle Vlasákové (1994, in Vilímová, 2002) je třeba také zhodnotit průběh celé hodiny, upozornit na případné chyby. V samotném závěru nesmíme zapomenout žáky pochválit za odvedenou práci, a tak žáky stimulovat pro cvičení v dalších hodinách.

4 CHARAKTERISTIKA MLADŠÍHO ŠKOLNÍHO VĚKU

Mladší školní věk trvá zpravidla od 6-7 let do 11-12 let. Počátek období je vymezen vstupem dítěte do školy a konec, kdy dítěti začínají známky pohlavního dospívání. Psychoanalýza tento věk také nazývá jako období latence, což znamená, že část psychosexuálního vývoje je ukončena, zatímco pudová a emoční složka se neprojevuje až do začátku pubescence, ve které se znovu projeví v plné síle. Pokud bychom období chtěli charakterizovat psychologicky, nazvali bychom ho jako věk střízlivého realismu. Školák je v tomto období zcela zaměřen na to, co je a jak to je. Tento rys můžeme pozorovat v jeho mluveném a písemném projevu, ve čtenářských zájmech, ale také v kresbě a ve hře (Langmeier, Krejčířová, 2006).

Nástup dítěte do školy je důležitou sociální událostí. Dítě se stává školákem, a tak získává v životě novou roli. Dítě si projde jakýmsi rituálem. Zápis a první slavnostní den ve škole, který potvrzuje začátek další životní fáze. Školní věk také můžeme chápat jako období oficiálního vstupu do společnosti, pod kterou máme na mysli instituci školy. Dítě si zde musí plnit své povinnosti a pracovat tak, jak je od něj očekáváno (Vágnerová, 2012).

4.1 ANATOMICKÁ A FYZIOLOGICKÁ SPECIFIKA

Období mladšího školního věku probíhá v období, které je nazýváno období druhé plnosti. V tomto období dochází ke zpomalení růstu těla do výšky, zatímco růst objemu těla je mnohem intenzivnější. V tomto věku se nárůst výšky pohybuje kolem 5-6 cm a nárůst hmotnosti 9-12 procent. Osifikace kostí v tomto věku pokračuje velmi rychle. Kolem sedmého roku se stabilizuje krční lordóza a hrudní kyfóza, bederní lordóza dokončuje svůj vývoj až v období puberty. Zápěstní kůstky kostnatí až do osmi let věku, jednotlivé články prstů až v 9-11 letech. Rozvíjí se činnost svalstva ruky, a tím pádem i jemná motorika. U dětí mladšího školního věku je objem srdce a průřez cév poměrně větší než u dospělého člověka. Průměrná srdeční frekvence v klidovém režimu se u chlapců pohybuje v rozmezí 70-80 tepů za minutu a u dívek je to 80-90 tepů za minutu. Vývoj mozku je na začátku prepubescence ukončen. Nervový systém je dostatečně zralý i pro koordinačně náročnější pohyby. Když se podíváme na vývoj tvaru pánve, pletence ramenního a lebky, vidíme značné tvarové rozdíly mezi chlapci a dívkami. S tím je spojen i jiný způsob ukládání tuku (Miklánková, 2012).

4.2 PSYCHOLOGICKÁ A SOCIÁLNÍ SPECIFIKA

Mladší školní věk je z pohledu vývojové psychologie považován pouze za období přechodné.

U dětí mladšího školního věku jsou ve všech oblastech vnímání vyzorované značné pokroky. Dítě je více pozorné, vytrvalé, pečlivé. Školákův svět se rozšiřuje v prostoru i čase, dítě začíná objevovat nové vztahy a souvislosti. Vnímání je úzce spjato s jednáním a s praktickou činností.

V tomto období schopnost vybavit si v paměti dřívější vjemy dosahuje vrcholu. Dítě už dokáže rozlišit skutečné věci od fantazie. Fantazie je do značné míry potlačena realitou a díky školní práci se rozvíjí vědomá představivost. Dítě se soustředí především na detaily a celek mu uniká. Chápání je závislé na názornosti. Ke konci období se objevuje abstraktní myšlení.

Na začátku školní docházky převládá spíše mechanická paměť spojená s vnímáním. Dítě ovládá schopnost vědomě řídit svou paměť a regulovat její projevy. Postupně se uplatňuje logický úsudek a racionalita.

Dítě se odpoutává od bezprostředního názoru a začíná si osvojovat schopnost logických operací. Rozvíjí se schopnost uvažovat o vlastním myšlení. Nejdůležitější význam má pro školáka rozvoj pozornosti. Na začátku je pozornost spíše krátkodobá a spontánně zaměřená.

Působením školy dítěti stoupá slovní zásoba, délka a složitost vět i souvětí a zdokonaluje svou větnou stavbu. U šestiletého dítěte se znalost slovní zásoby pohybuje okolo 10 000 slov, s těmito slovy dokáže říci vše, co má na mysli. Pro děti je náročné osvojit si řeč psanou a čtenou, kterou se učí ve škole.

Dítě prožívá každou činnost velmi emotivně, zvyšuje se jeho vnímavost k okolnímu prostředí. Sebekritika se objevuje jen zřídka. U dětí mladšího školního věku se objevují počátky svých zájmů, které jsou pouze přechodné. V tomto období jsou jejich zájmy ještě ovlivněny zájmy svých rodičů a výchovou ve škole. Děti mají vysokou potřebu se pohybovat. Kolik hodin tráví dítě ve škole, tolik hodin by se také dítě mělo věnovat hraní. Vstupem do školy postupuje začlenění dítěte do lidské společnosti, žák se v kolektivu setkává se svými vrstevníky a vytváří k nim určité vztahy. Děti v tomto věku rády soutěží.

Na konci období už se u žáků objevuje kritičnost, přirozená autorita u dospělých klesá (Miklánková, 2012).

4.3 PEDAGOGICKÁ SPECIFIKA

S rostoucím věkem dítěte je nutné zvyšovat okruh vědomostí a dovedností z oblasti pohybových aktivit. Udržení pozornosti je náročnější, proto je nutné žáky neustále motivovat a volit kratší úkoly. Pokud chceme, aby se žák lépe učil, musíme ho vhodně motivovat a brát v potaz i jeho zájmy a záliby.

Pro zdravý vývoj jedince je hra stále důležitá. U dítěte se ve hře projevuje reálná skutečnost a snaha dosáhnout úspěchu. Dítě už dává přednost hrám i soutěžím, které mají jasná pravidla. Prostřednictvím hry dítě relaxuje a odreagovává se od školních povinností. Zlepšuje se hrubá i jemná motorika, pohyby dítěte jsou rychlejší a přesnější. Dítě je schopné učít se nové pohyby, při nichž se zvyšuje jistota jejich provedení (Miklánková, 2012).

5 CÍLE A ÚKOLY PRÁCE

Cíle práce

Cílem mé diplomové práce je na základě dotazníkového šetření a zjištění aktuálního stavu k této problematice vytvoření ukázky možností modifikací vybraných netradičních sportovních her, které lze využít u žáků na 1. stupni ZŠ během vyučovacích jednotek. Touto úpravou bych chtěla usnadnit učitelům zařazování netradičních her do výuky.

Úkoly práce

1. Klasifikace netradičních sportovních her.
2. Uvedení vhodných her pro výuku tělesné výchovy na základě zjištěných dat z dotazníkového šetření.
3. Vytvoření modifikací her pro potřeby učitelů tělesné výchovy na 1. stupni ZŠ.

Úkoly dotazníkové šetření

Úkol 1 Je zjistit, zda učitelé 1. stupně ZŠ znají pojem netradiční hry a mají nějaké povědomí o netradičních sportovních hrách.

Úkol 2 Je zjistit, které netradiční hry učitelé 1. stupně ZŠ využívají ve školském zařízení v rámci tělesné výchovy.

Úkol 3 Je zjistit, zda učitelé 1. stupně ZŠ mají na školách dostatek materiálního a prostorového vybavení pro výuku netradičních her.

6 METODIKA PRÁCE

Mým úkolem je dosažení stanovených úkolů na základě vyhodnocení a zpracování dotazníků. Vytvořit tabulky a grafy, na kterých budou patrné výsledky odpovědí z mého dotazníku. Na základě odpovědí z dotazníků se pokusím vytvořit vhodnou modifikaci méně používaných netradičních her, které lze využít u žáků na 1. stupni ZŠ během vyučovacích jednotek.

6.1 CHARAKTERISTIKA VÝZKUMU A METODIKY SBĚRU DAT

Výzkum provedený za pomoci dotazníku probíhal v období od 11.03.2020 do 21.03.2020 na různých základních školách. Dotazník byl určený pro učitele 1. stupně základní školy vyučující tělesnou výchovu. Dotazníky jsem odesílala do různých základních škol. Na internetu jsem si hledala školy a kontakty na učitelé 1. stupně a rozesílala všem e-maily. Učitelé dotazníky vyplňovali v elektronické podobě na základě mého e-mailu. Sběr dat tedy probíhal elektronickou podobou přes internetovou stránku www.survio.cz, kam mi chodily všechny vyplněné dotazníky od učitelů.

The image shows a mobile interface for a survey on Survio. The title is 'Modifikace netradičních sportovních her na 1. stupni ZŠ'. The text is addressed to teachers and explains the purpose of the survey for a diploma thesis. It includes a request for cooperation and a thank you note from Martina Krausová. The form has three numbered sections: 1. 'Škola, na které vyučujete (název):' with a text input field and a 'Zbývá 250 znaků' indicator. 2. 'Třída, ve které vyučujete:' with a text input field and a 'Zbývá 250 znaků' indicator. 3. A partially visible third section.

Obr. 4 – Ukázka dotazníku

6.2 ORGANIZACE PRÁCE

V teoretické části mé práce jsem se zabývala studiem odborné literatury a internetových zdrojů na dané téma. Poté jsem sestavila otázky a odpovědi do dotazníku, který má celkem 10 otázek. Obsahuje 4 uzavřené otázky, 1 otázku, kde mohou vyplnit více odpovědí a 5 otázek otevřených, kde respondent odpovídal dle vlastních zkušeností. Následně jsem všechny odpovědi z dotazníků zadala do počítače a vyhodnotila do grafů, které jsem doplnila svými komentáři, shrnula a na závěr stanovila dosažení cílů a vytvořila modifikaci netradičních her, které lze využít u žáků na 1. stupni ZŠ během vyučovacích jednotek tělesné výchovy.

7 VYHODNOCENÍ DOTAZNÍKŮ, GRAFY A KOMENTÁŘE

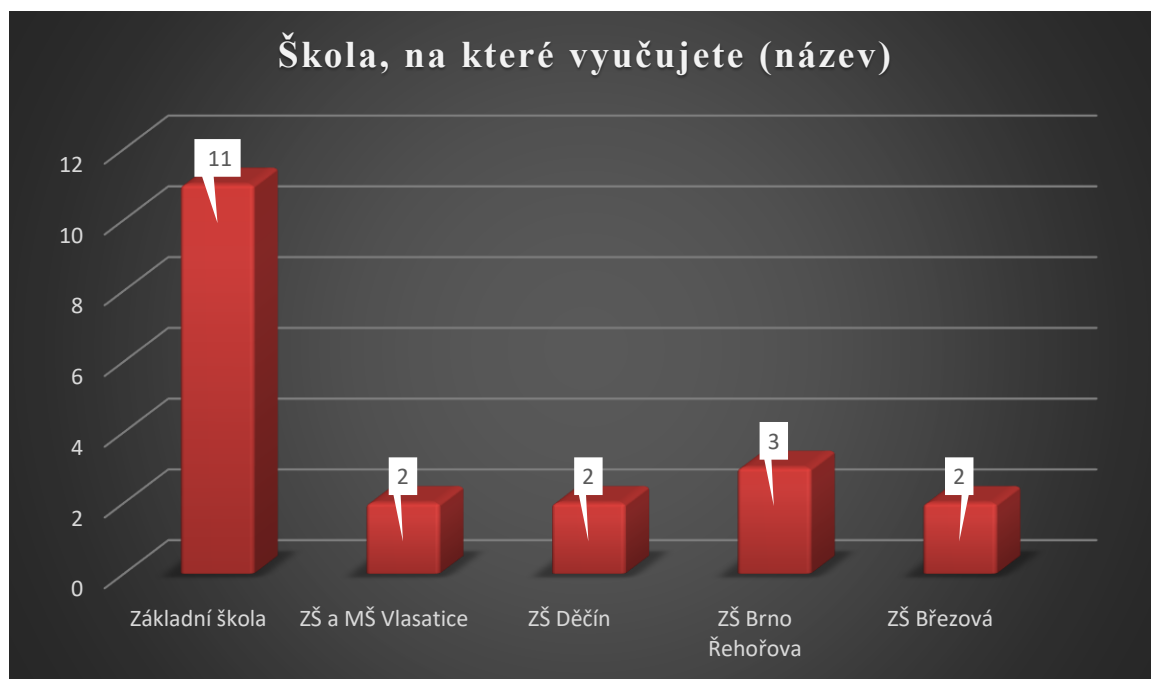
Výzkumný soubor zahrnoval celkem 87 respondentů. Žen bylo 84 (96,6%) a muži byli 3 (3,4%).

OTÁZKA Č. 1

1. Škola, na které vyučujete (název):

Obr. 5 – Graf k otázce č. 1

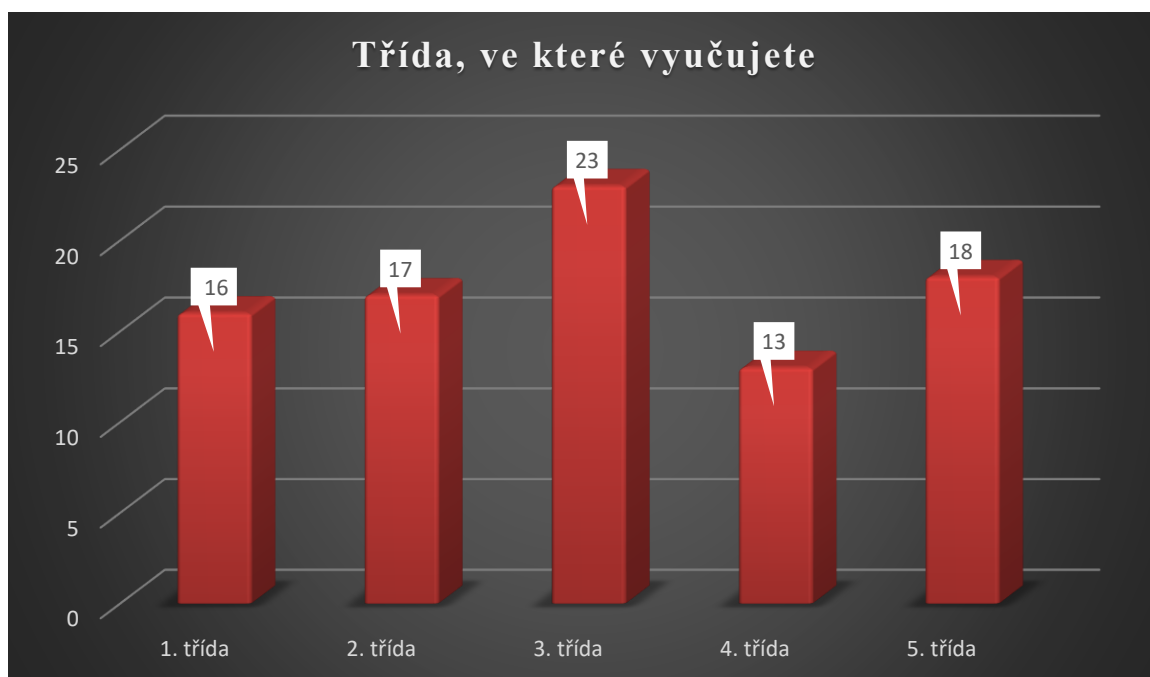
Obr. 6 – Graf k otázce č. 1

Tato otázka měla pouze zjistit, na jaké škole každý z učitelů vyučuje. V závorkách je vždy uveden počet hlasů. Jak je patrné z grafů, nejvíce učitelů napsalo pouze základní škola (11) a nevedlo na jaké konkrétní škole působí. Na druhém místě se umístila 13. ZŠ Plzeň (8). Na obrázku č. 1 můžeme vidět školy v Plzeňském kraji, ze kterých mi přišel vyplněný dotazník od učitelů. Na obrázku č. 2 jsou pak další školy z ostatních krajů.

Dále uvádím zbylé školy, které byly vždy po jednom respondentovi. ZŠ Nový Rychnov, ZŠ Heřmanův Městec, ZŠ Stříbrná Skalice, ZŠ Mokrý – Horákov, ZŠ Marché Montessori, ŽŠ Kolín IV., ZŠ PJB Vlachovo Březí, ZŠ Komenského Alej - Žatec, ZŠ Brigádníků – Praha 10, ZŠ Dobruška, Malá vesnická škola, ZŠ Klobouky u Brna, ZŠ Komenského – Hustopeče, ZŠ Kryry, ZŠ Přemyslovců – Louny, ZŠ Poděbradova – Jičín, ZŠ Strážnice, ZŠ Edisonova – Varnsdorf, ZŠ Třebíč, ZŠ Osecká – Lipník nad Bečvou, ZŠ a MŠ Čkyně, ZŠ Slovácká – Břeclav, ZŠ Otokara Březiny, 2. ZŠ Bezručova – Říčany, ZŠ Nové Strašecí, ZŠ Liberec, ZŠ a MŠ Olešná, 4. ZŠ Železnická – Jičín, ZŠ Kaplice, ZŠ Brdičková – Praha, ZŠ Nová Role, ZŠ Černošice, ZŠ Praha – Petrovice, ZŠ Drábova – Košice, ZŠ Vranov nad Dyjí, ZŠ Slovanka, Speciální ZŠ a MŠ, ZŠ Křižíkova Sokolov, ZŠ Náklo, ZŠ Tuklaty.

OTÁZKA Č. 2

2. Třída, ve které vyučujete:

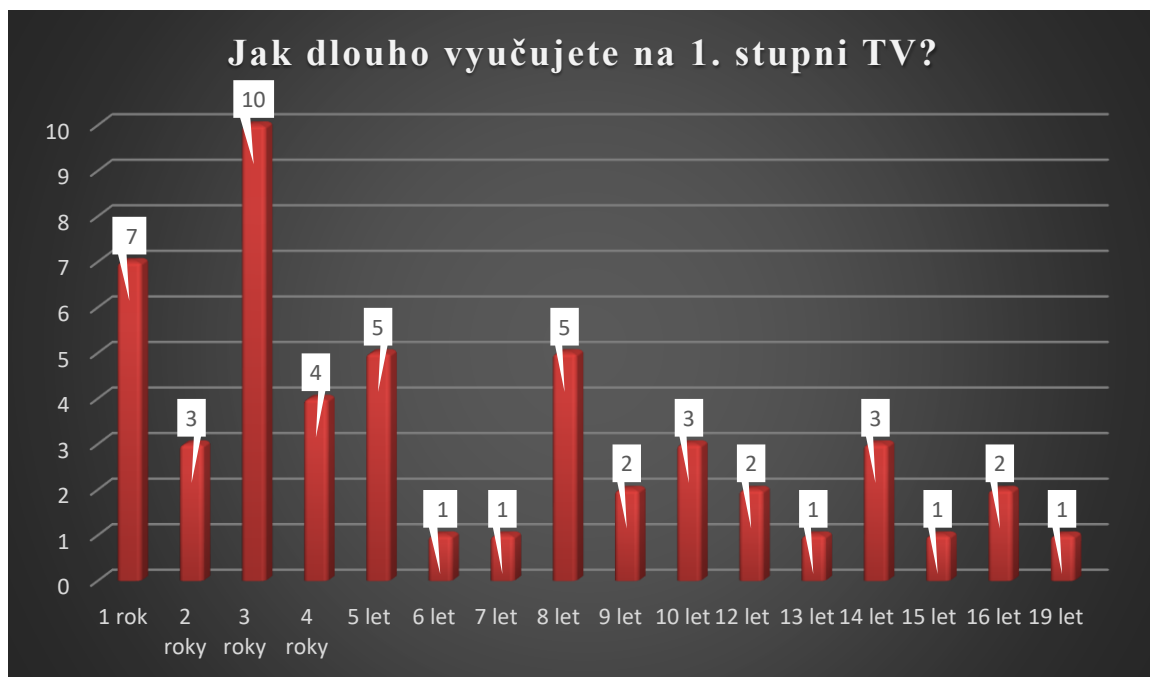

Obr. 7 – Graf k otázce č. 2

Tato otázka pouze zjišťovala, v jaké třídě učitel vyučuje. Z grafu vyplývá, že nejvíce hlasů z výzkumného souboru získala 3. třída. Tato třída dosáhla 23 hlasů. Dále uvádím zbylé třídy. V závorkách je vždy uveden počet hlasů. 5. třída (18), 2. třída (17), 1. třída (16) a 4. třída (13).

OTÁZKA Č. 3

3. Jak dlouho vyučujete na 1. stupni TV?

Obr. 8 – Graf k otázce č. 3

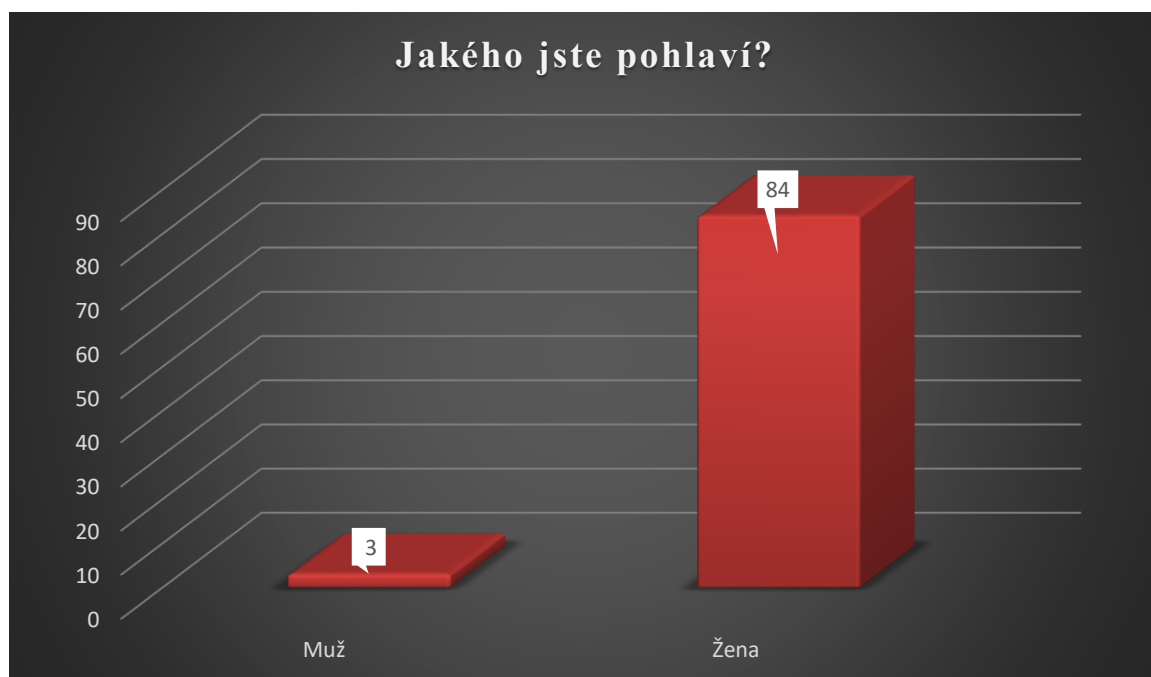

Obr. 9 – Graf k otázce č. 3

V otázce č. 3 se ptám na počet let učitelů ve školství, kteří vyučují tělesnou výchovu. Nejvíce respondentů pohybující se ve školství, kteří vyplnili dotazník je 20 let praxe s počtem 13 hlasů. Na druhém místě jsou 3 roky praxe s počtem 10 hlasů a na třetím místě 1 rok praxe s počtem 7 hlasů. Jak je patrné z obrázků č. 4 a 5, praxe respondentů pohybujících se ve školství je od 1 roku až do 36 let.

OTÁZKA Č. 4

4. Jakého jste pohlaví?

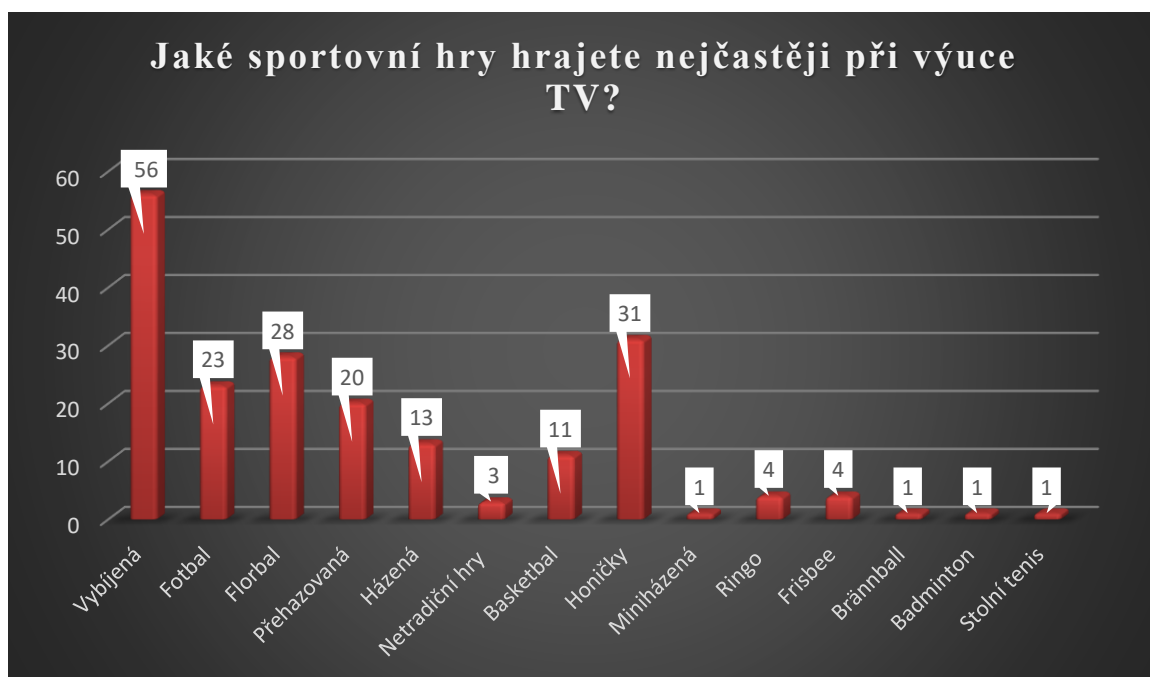

Obr. 10 – Graf k otázce č. 4

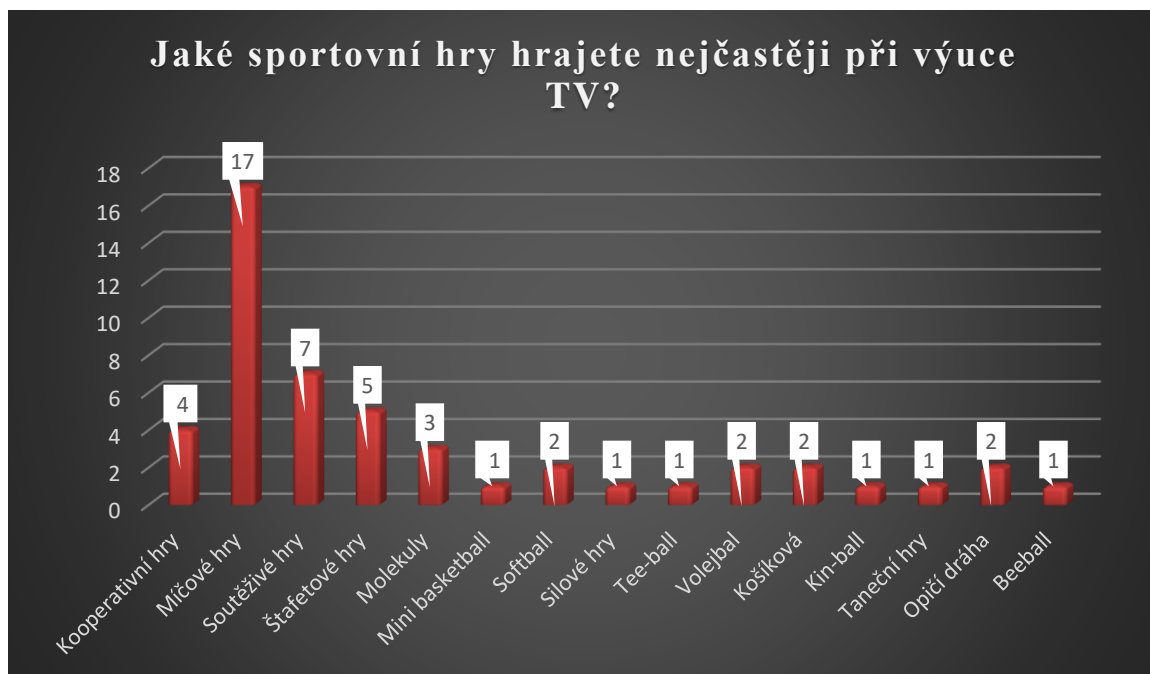
Z mého výzkumu vyplývá, že ve školství se pohybuje více žen než mužů, tedy více učitelek než učitelů. Celkem z 87 respondentů dotazník vyplnilo 84 žen (96,6%) a pouze 3 muži (3,4%).

OTÁZKA Č. 5

5. Jaké sportovní hry hrajete nejčastěji při výuce TV?

Obr. 11 – Graf k otázce č. 5

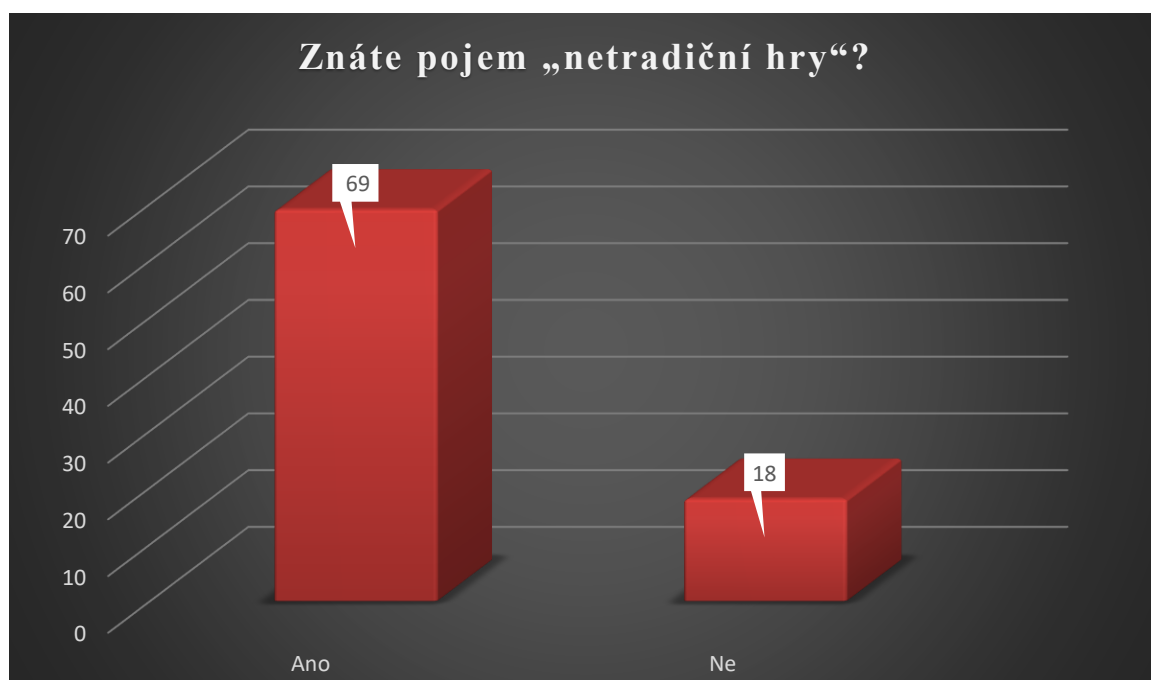
Obr. 12 – Graf k otázce č. 5

U této otázky zjišťuji, které hry učitelé nejčastěji zařazují do výuky TV. U této otázky neměli učitelé předložený žádný výběr z odpovědí. Výsledky se týkají pouze jejich vlastního výčtu, kde bylo zmíněno 29 různých her.

Nejvíce hlasů z celého výzkumného souboru získala vybíjená s počtem 56 hlasů. Na druhém místě jsou různé honičky s počtem 31 hlasů a na třetím místě je florbal, který získal 28 hlasů. Dále uvádím zbylé pořadí her, v závorkách je vždy uveden počet hlasů. Fotbal (23), přehazovaná (20), míčové hry (17), házená (13), basketbal (11), soutěživé hry (7), štafetové hry (5), ringo, frisbee, kooperativní hry (4), molekuly a netradiční hry (3), softball, volejbal, košíková a opičí dráha (2), miniházená, brännball, badminton, stolní tenis, mini basketball, silové hry, tee-ball, kinball, taneční hry a beball (1).

OTÁZKA Č. 6

6. Znáte pojem „netradiční hry“?

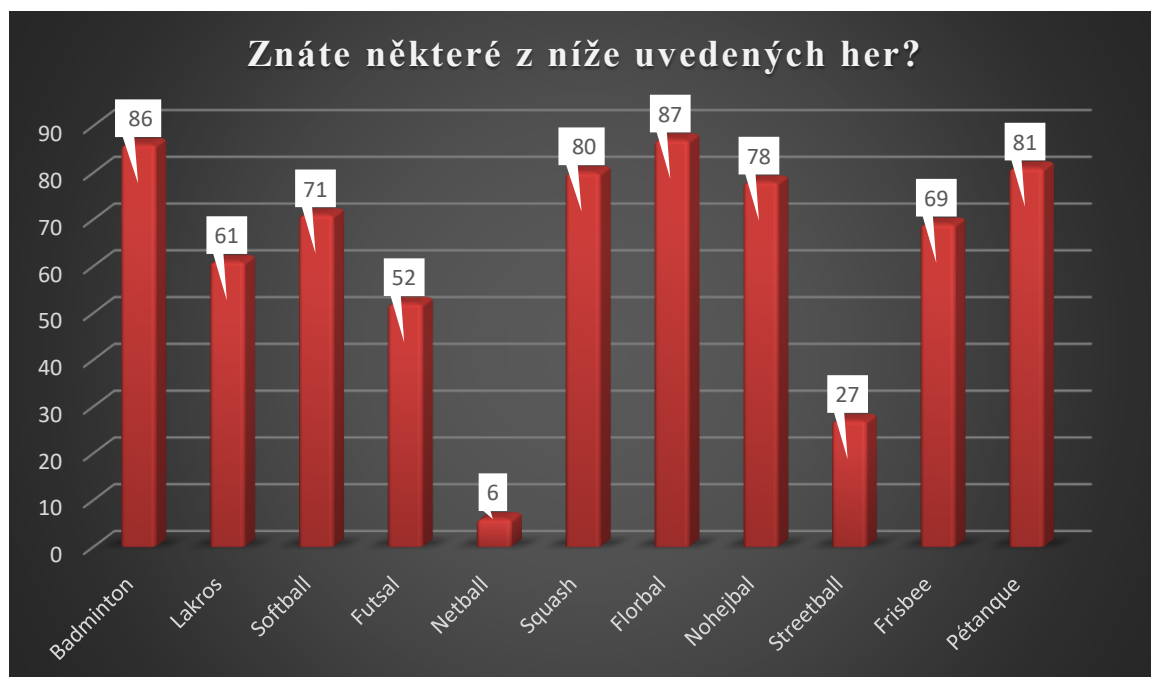
Obr. 13 – Graf k otázce č. 6

V otázce č. 6 se pouze ptám na to, zda učitelé znají pojem netradiční hry. Nezávisle na tom, zda znají konkrétní hry nebo jejich pravidla. Otázku jsem zařadila pouze z toho důvodu, abych zjistila zda je tento pojem mezi učiteli známý.

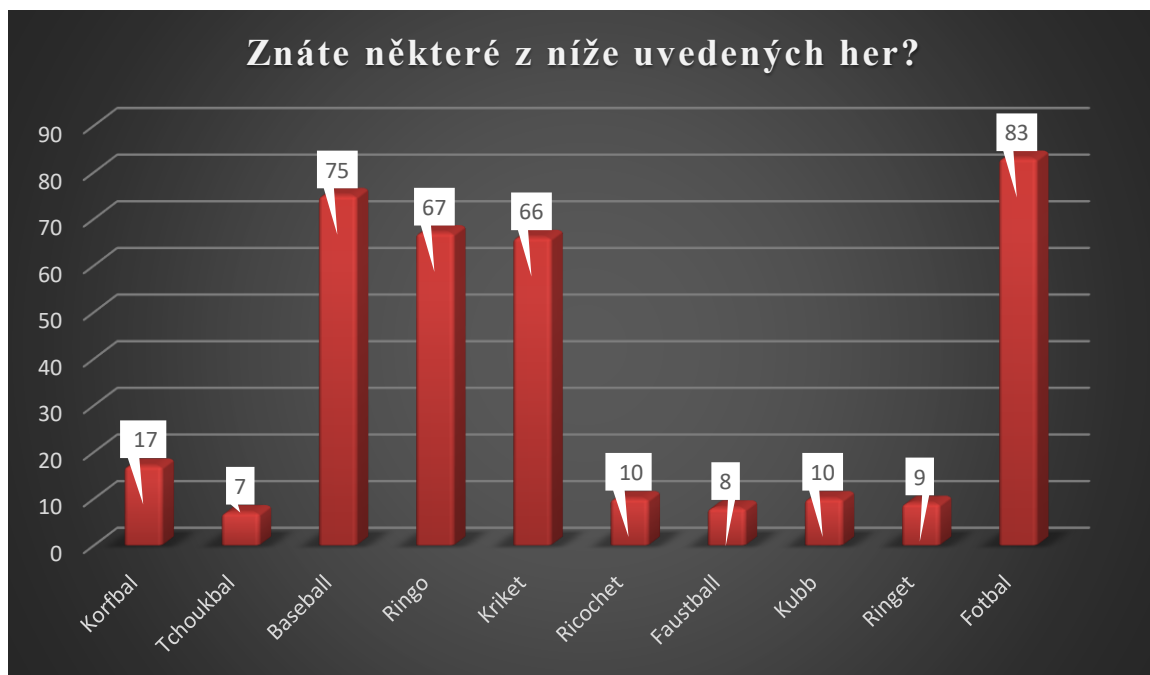
Z výsledku znázorněného v grafu vyplývá, že téměř 80% učitelů tento pojem zná nebo o něm někdy slyšela. Jak můžeme vidět v grafu, 69 (79,3%) respondentů odpovědělo, že tento pojem znají a 18 (20,7%) respondentů pojem netradiční hry neznají.

OTÁZKA Č. 7

7. Znáte některé z níže uvedených her?

Obr. 14 – Graf k otázce č. 7

Obr. 15 – Graf k otázce č. 7

U této otázky zjišťují, zda učitelé znají konkrétní vybrané netradiční sportovní hry. Bez ohledu na to, zda znají pravidla těchto her. U této otázky byl poskytnut seznam 21 her, kde učitelé mohli zaškrtnout více možných odpovědí. Jak můžeme vidět na obrázku č. 10 a 11, zjistíme, že více jak polovina her je u učitelů velmi známá. Nejvíce známá hra, kterou zaškrtili všichni respondenti je florbal.

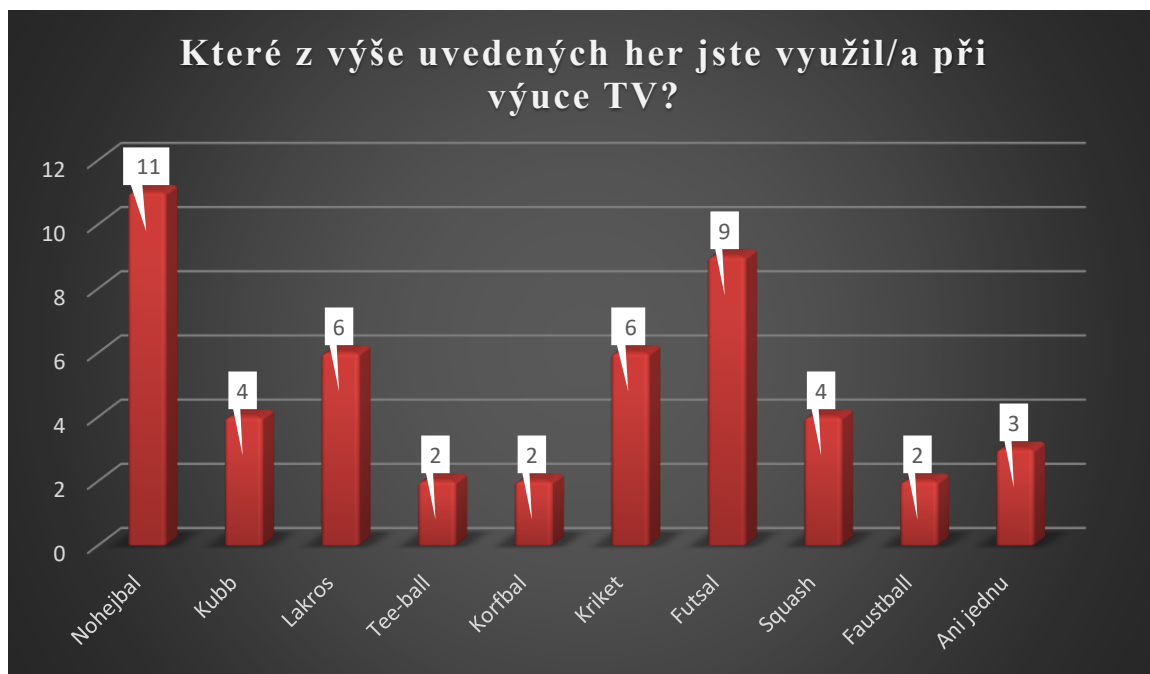
Mezi nejznámější hry dle grafů řadíme: florbal, badminton, fotbal, pétangue, squash, nohejbal, baseball, softball, frisbee, ringo, kriket, lakros a futsal. Naopak méně známé pro učitele jsou: streetball, korfbal, ricochet, kubb, ringet, faustball, tchoukball a netball.

OTÁZKA Č. 8

8. Které z výše uvedených her jste využil/a při výuce TV?

Obr. 16 – Graf k otázce č. 8

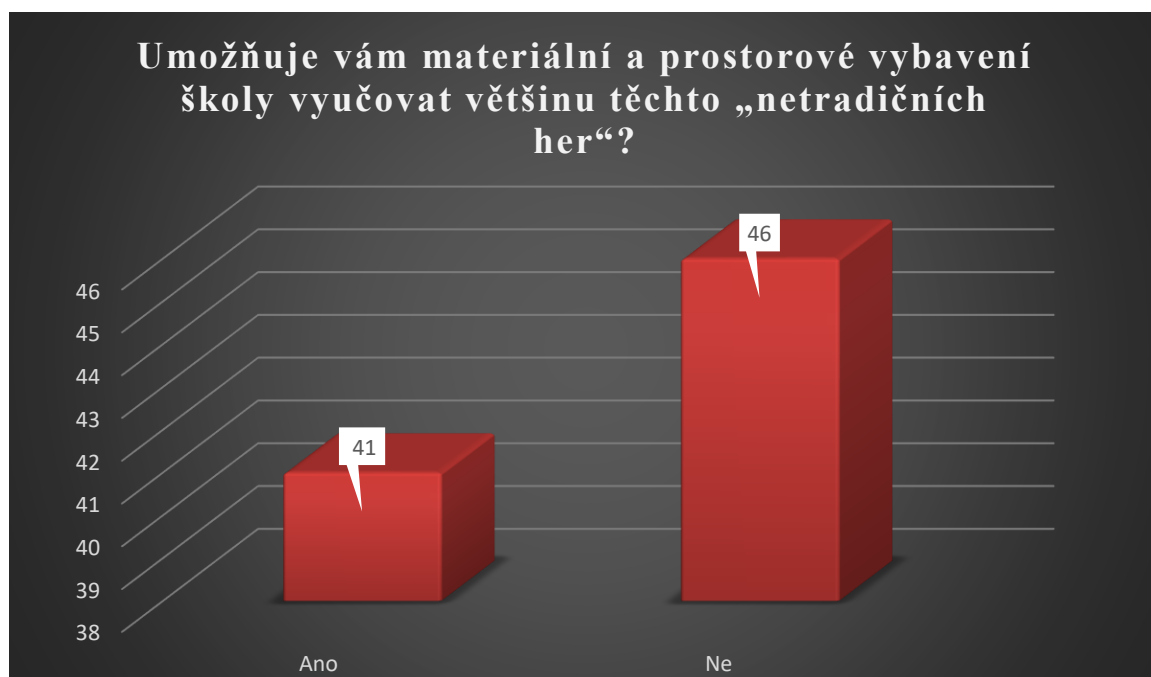
Obr. 17 – Graf k otázce č. 8

V otázce č. 8 se ptám, které hry učitelé hrají s žáky v hodinách tělesné výchovy. Učitelé vybírali hry z předchozí otázky a odpovídali formou otevřené otázky. Učitelé vypsali celkem 18 z 21 her. Tchoukball, ricochet a netball nevyužil žádný z učitelů při hodině TV. Tee-ball využili 2 učitelé, který v seznamu v předchozí otázce ani nebyl. Tři učitelé odpověděli, že nevyužili ani jednu hru při výuce tělesné výchovy.

Nejvíce využívané hry v tělesné výchově: florbal a fotbal. Naopak méně využívané hry, které nezmínila ani polovina respondentů jsou: ringo, frisbee, softball, badminton, baseball, pétanque, nohejbal, futsal, kriket, lakros, streetball, ringet, squash, kubb, faustball a korfbal.

OTÁZKA Č. 9

9. Umožňuje vám materiální a prostorové vybavení školy vyučovat většinu těchto „netradičních her“?

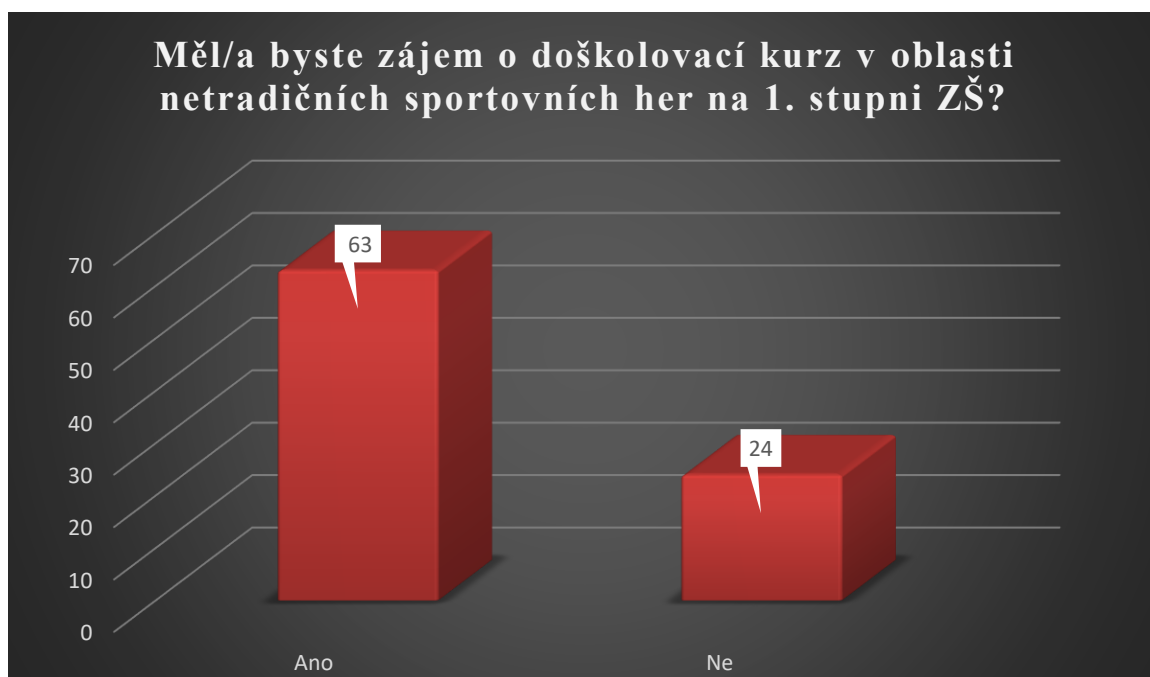
Obr. 18 – Graf k otázce č. 9

Otázka č. 9 měla za úkol zjistit, zda učitelé mají ve školách dostatek materiálního a prostorového vybavení pro výuku většiny těchto netradičních her.

Jak můžeme vidět na grafu, přes polovina učitelů odpověděla, že nemá dostatek materiálního a prostorového vybavení školy pro výuku těchto her. Přesněji 46 (52,9%) učitelů odpovědělo, že ne a 41 (47,1%) učitelů odpovědělo, že ano.

OTÁZKA Č. 10

10. Měl/a byste zájem o doškolovací kurz v oblasti netradičních sportovních her na 1. stupni ZŠ?

Obr. 19 – Graf k otázce č. 10

V poslední otázce se ptám, zda by učitelé měli zájem o doškolovací kurz, který by rozšířil jejich vědomosti a dovednosti o další netradiční sportovní hry. I přes to, že v otázce č. 7 většina učitelů označila více jak polovinu her za velmi známé, by přivítali tento doškolovací kurz. Konkrétně 63 (72,4%) učitelů by mělo zájem o doškolovací kurz v oblasti netradičních sportovních her na 1. stupni ZŠ a 24 (27,6%) učitelů by zájem nemělo.

8 VÝSLEDKY DOTAZNÍKOVÉHO ŠETŘENÍ

Dotazníkové šetření jsem směřovala mezi učitele 1. stupně základních škol, abych zjistila, jaké netradiční a méně známé sportovní hry znají a využívají v hodinách tělesné výchovy. Výsledky všech odpovědí jsem dala dohromady a vyhodnotila je. Díky výsledkům jsem si stanovila dosažení cílů, které jsem si vytyčila.

Úkolem 1 bylo zjistit, zda učitelé 1. stupně ZŠ znají pojem netradiční hry a mají nějaké povědomí o netradičních sportovních hrách.

Z dosažených výsledků je patrné, že téměř 80% učitelů tento pojem zná nebo o něm někdy slyšela, nezávisle na tom, zda znají konkrétní hry či jejich pravidla.

Úkolem 2 bylo zjistit, které netradiční hry učitelé 1. stupně ZŠ využívají ve školském zařízení v rámci tělesné výchovy.

Vyhodnocením odpovědí jsem zjistila, že nejvíce využívané hry v hodinách tělesné výchovy jsou florbal a fotbal, tedy klasické hry, pro které není potřeba netradiční pomůcky. Netradiční hry, jako je ringo či frisbee nevyužívá v rámci tělesné výchovy ani polovina respondentů. Viz cíl 3 můžeme vidět, proč tyto hry učitelé do výuky nezařazují.

Úkolem 3 bylo zjistit, zda učitelé 1. stupně ZŠ mají na školách dostatek materiálního a prostorového vybavení pro výuku netradičních her.

Na základě odpovědí jsem vyhodnotila, že více jak polovina dotazovaných respondentů nemá dostatek materiálního a prostorového vybavení školy pro výuku těchto her. Přesněji 46 (52,9%) učitelů odpovědělo, že ne a 41 (47,1%) učitelů odpovědělo, že ano. Z tohoto důvodu učitelé netradiční hry do výuky tělesné výchovy tolik nezařazují a využívají spíše klasické sportovní hry pro které mají dostatek pomůcek pro jejich realizaci.

9 MODIFIKOVANÁ PRAVIDLA VYBRANÝCH HER

Modifikace her bude spočívat v těchto úpravách: zmenšení hrací plochy, zkrácení hrací doby a v celkovém snižování náročnosti dle dovedností žáků. Při modifikaci her dochází k úpravě materiálního vybavení takovým způsobem, aby bylo možné ke hraní využít běžné pomůcky, které by měly být k dispozici v každé tělocvičně.

V modifikaci se budu věnovat níže uvedeným hrám, vzhledem k zjištění v rámci dotazníkového šetření na straně 36, viz otázka číslo 8: obrázek 16 a 17 – Graf k otázce číslo 8. Vybrala jsem si tři hry, jak můžeme vyzorovat z grafů, které jsou málo využívané v hodinách tělesné výchovy.

9.1 SOFTBALL

Cílem této hry je, aby útočící družstvo získalo co nejvíce bodů postupným přeběhem čtyř met. Družstvo, které je v obraně, se snaží útočící vyřadit ze hry. Ve variantě pro děti na 1. stupni základních škol můžeme hrát na dvě, tři nebo i čtyři mety.

Hřiště a materiální vybavení

Softball s dětmi můžeme hrát jak v prostorech tělocvičny, tak venku na hřišti. Hřiště můžeme vymežit čarami či malými kužely. Jak bylo řečeno, ve hře s dětmi můžeme hrát na dvě, tři nebo čtyři mety.

Mety mohou být zastoupeny jakýmkoliv vhodným předmětem – balanční podložky, měkké kužely, žíněnky, obruče. Obruče nám vymeží prostor, do kterého musí žáci šlápnout. Mety lze také vyrobit pomocí kartonové krabice, ze které vyřízneme čtverce o straně alespoň 30 centimetrů.

Pálky mohou být cokoli, čím jsou žáci schopni odpálit míček a co lze držet v ruce. Můžeme využít tenisovou raketu. Pálku si můžeme s žáky také vyrobit. Pro výrobu pátky můžeme využít papírovou rouru od kobereců, kterou uřízneme dostatečně dlouhou. Spodek pátky můžeme oblépit například barevnou izolepou.

Míček je další nezbytností pro hru. Místo klasického koženého míčku můžeme využít například tenisový míček, plastový, gumový či pěnový míček.

Hráči a hrací doba

Pokud využijeme hru v tělocvičně, kvůli prostoru je nutné volit menší počet dětí. Při hře na hřišti můžeme volit větší počet dětí, záleží na prostoru, který máme k dispozici. Počet hráčů může být čtyři a výše, jen je nutné aby v obou družstvech byl stejný počet. Během hry dochází ke změně rolí hráčů v obraně a útoku. Utkání s dětmi lze zkrátit například na tři směny, můžeme upravovat dle věku a dovedností žáků.

Základní herní pravidla

Hrají proti sobě dvě stejně početná družstva, jedno družstvo nastupuje do obrany a jedno do útoku. Družstvo, které útočí, stojí na pálce a druhé družstvo nastupuje do hřiště. Pokud se pálkaři povede odpálit míček, pokládá pálku na zem a vybíhá k první metě, postupně musí oběhnout všechny tři nebo čtyři mety. Jakmile oběhne všechny čtyři mety, získává pro své družstvo bod. Družstvo, které brání, se pohybuje po hřišti a snaží se co nejrychleji chytit míček a dopravit ho na nejbližší metu a tím útočníka vyautovat. Pokud dojde ve hře ke dvěma autům, žáci si mění své role – z útočníků se stávají obránci a naopak.

Útočníci jsou out, pokud se obránce dotkne běžícího hráče míčkem v ruce, obránci zachytí míček přímo ze vzduchu, dvakrát špatně odpálí, nestojí na metě dříve, než ji obránci zašlápnou s míčkem. Obránci nesmí bránit běžícím útočníkům přímo v cestě. Pálkař je out, pokud se mu dvakrát nepovede odehrát míček nebo jeho odpálený míček je chycen přímo ze vzduchu. Pokud nadhazovač třikrát zkazí nadhoz, pálkař má metu zdarma.

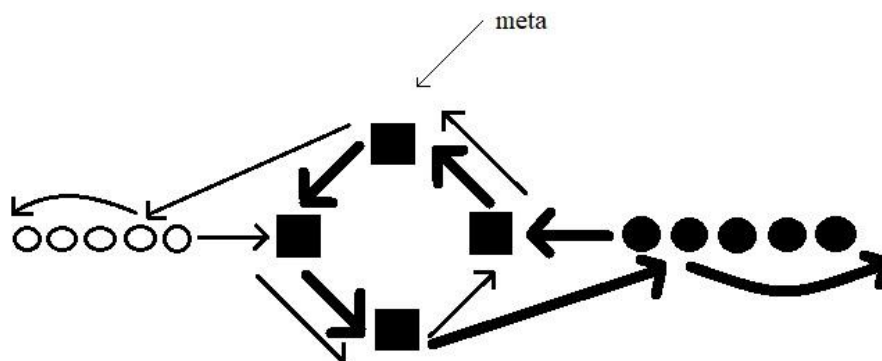
HERNÍ CVIČENÍ

Běh po metách (viz obrázek č. 20)

Hřiště pro softball tvoří čtverec, na vrcholech čtverce jsou mety o rozměru 38x38 centimetru. Úkolem každého běžce je co nejrychleji oběhnout všechny mety a přitom se dotknout každé mety nohou. Pokud nedojde ke kontaktu s metou, běh je neplatný. Vzdálenost met udáváme podle věku dětí, obvykle je to 12-18 metrů.

V zástupu za protilehlou metou stojí dvě družstva, která mezi sebou soutěží. Hraje se na vyznačeném softballovém hřišti nebo tee-balovém hřišti. V tělocvičně si vyznačíme hřiště do tvaru kosočtverce, mety zde tvoří žíněnky. Na písknutí vybíhají první běžci v zástupu,

štafetu si mezi sebou předávají dotykem ruky. Provádíme kontrolu, jestli se běžci dotkli nohou všech met, které obíhali.

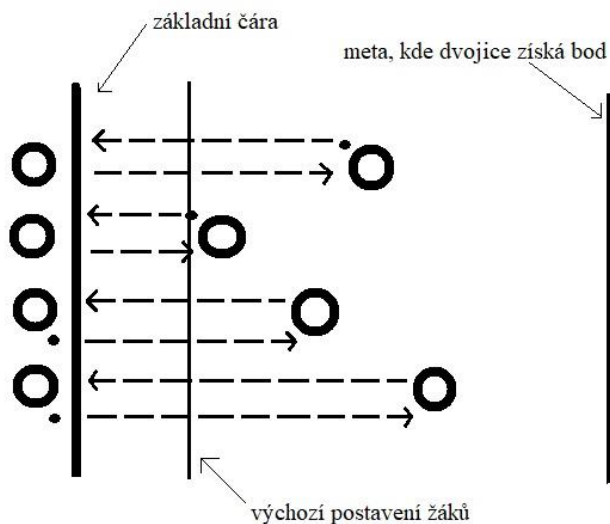

Obr. 20 (Pokorný, 2019)

Získej bod – kam dojdeš? (viz obrázek č. 21)

Žáci si mezi sebou vytvoří dvojice. Předem se stanoví základní čára a meta, za kterou dvojice získává bod. Vzdálenost mezi danou dvojicí určuje učitel, dle dovedností žáků. První žák stojí na základní čáře a přihrazuje míč druhému ze dvojice, který je vzdálený 3-8 metrů, to označíme jako výchozí postavení. Druhý žák z dvojice míč chytá a vrací ho na základní čáru prvnímu žákovi.

Pokud oba z dvojice míč úspěšně chytí ze vzduchu, druhý žák provede jeden krok vzad směrem k metě. Pokud ale jeden z žáků míč nechytne přímo ze vzduchu, žák který postupuje k metě se musí vrátit do výchozího postavení a dvojice žáků si začíná přehazovat míč od začátku. Když dvojice získá bod, tedy dojde až k metě, žáci se ve své dvojici vymění a hrají o druhý bod.

Obr. 21 (Pokorný, 2019)

Vstřícná štafeta házením míče (viz obrázek č. 22)

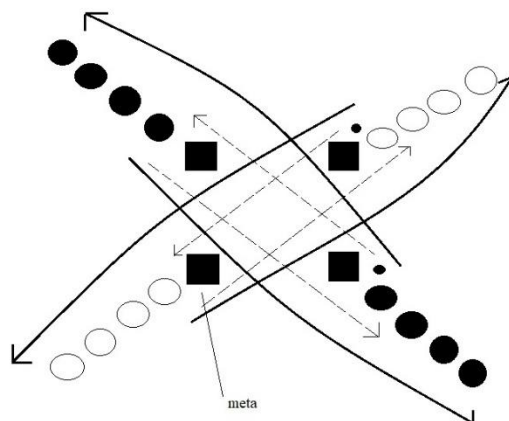
Soutěží mezi sebou dvě družstva rozdělená na poloviny. Družstva stojí proti sobě v předem dané vzdálenosti. Vzdálenost mezi zástupy můžeme postupně zvětšovat.

Soutěž na přesnost

Žáci přihrávají míč do protějšího zástupu, jakmile míč odehrají, během se zařadí na jeho konec. Jakmile některý z žáků zkazí přihrávku, učitel hru přeruší a družstvo, které chybovalo, obdrží jeden trestný bod. Žáci hrají tak dlouho, dokud všichni nezaujmou svou výchozí pozici.

Soutěž na rychlost

Žáci si opět přihrávají míč do stejného zástupu s následným během na jeho konec tak dlouho, dokud nezaujmou své výchozí postavení. První žák v zástupu po dokončení zvedne míč nad hlavu a učitel určí pořadí družstev.

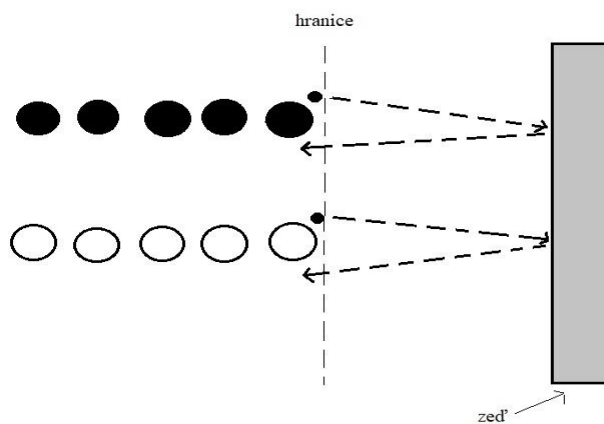
Obr. 22 (Pokorný, 2019)

Zástupy proti stěně (viz obrázek č. 23)

Ve štafetě mezi sebou soutěží stejně početná družstva, která stojí v zástupech v předem určené vzdálenosti od stěny. Na povel učitele hází žák o stěnu míček, který po odrazu o stěnu chytá:

- Sám žák, který míček hodil, a následně ho předává dalšímu z družstva.
- Následující žák v družstvu, který ho následně hned hází o stěnu a uvolní místo pro chycení míče dalšímu žákovi.

Nejprve soutěžíme na přesnost provedení, pokud udělá někdo z družstva chybu, učitel hru písknutím přeruší a družstvu je udělen trestný bod. Později můžeme hrát na rychlost, které družstvo se nejrychleji vystřídá v házení a chytání míče.

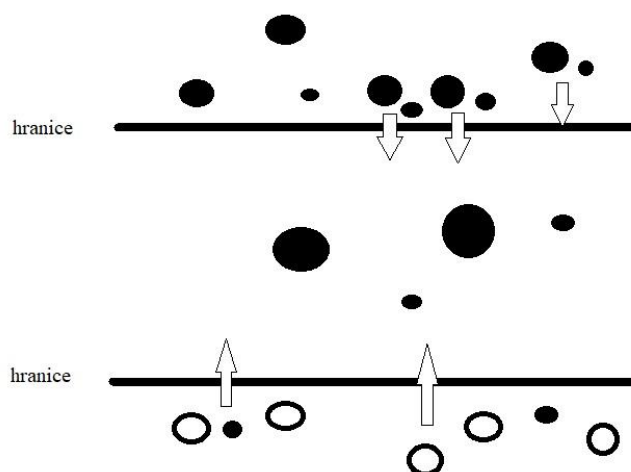

Obr. 23 (Pokorný, 2019)

Vyraž míč (viz obrázek č. 24)

Soutěží mezi sebou dvě řady se stejným počtem žáků, kteří stojí proti sobě v určené vzdálenosti za vymezenými hranicemi. Každá řada má stejný počet malých míčků, uprostřed hrací plochy jsou dva větší míče, které slouží jako terče. Žáci se snaží míčky strefovat do míčů uprostřed hřiště a tím je postupně posunout za hranici soupeře. Střílet na míče mohou pouze z míst za vlastní hranicí. Sbírat míčky mohou ale i ze středu hřiště. Hra končí tím, když se poslední míč vkutálí za vymezenou hranici jednoho z družstev.

Za každý míč, který se vkutálí za vlastní hranici, získává družstvo jeden trestný bod. Pokud žák poruší pravidla, při střelbě překročí hranici, zastavení míče rukou, učitel hru přerušuje a družstvu, které se dopustilo chyby, udělí trestný bod. Hra se může několikrát opakovat, učitel sčítá trestné body, nakonec vyhlásí vítěznou řadu.

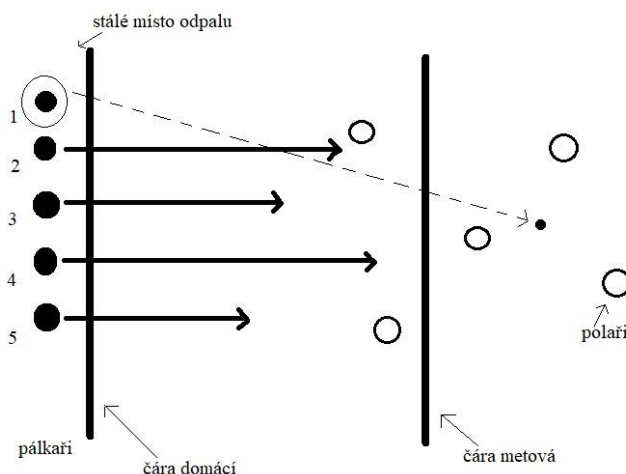
Obr. 24 (Pokorný, 2019)

Všichni proti všem (viz obrázek č. 25)

Začínáme krátkou pálkou nadhozem z ruky, který nejdříve nacvičíme. Nácvičíme nejprve s větším míčem a později s menším míčkem.

Utvoří se dvě družstva se stejným počtem žáků, jedni jsou pálkaři a druhý polaři. Pálkaři získávají body a polaři jim mohou v získání bodu zabránit. Hřiště tvoří metová a domácí čára. Po správném odpalu prvního pálkaře všichni pálkaři, kromě odpalujícího, najednou vyběhnou k metové čáře a vrátí se zpět na čáru domácí. Běžci běží přímým směrem a nesmí z něho nijak vybočit a musí se jednou nohou dotknout čáry. Pokud se všem pálkařům

poďaří přeběhnout, získává toto družstvo bod. Potom je na pálce druhý žák v pořadí. Polaři jsou rozmístěni v poli a snaží se zabránit zisku bodu tím, že chytí míč přímo ze vzduchu nebo míč seberou a dotknou se některého z běžících pálkařů. Když se vystřídají všichni pálkaři, spočítají se získané body a družstva si vymění své role.

Obr. 25 (Pokorný, 2019)

Softball přes jednu metu (viz obrázek č. 26)

Hrají proti sobě dvě družstva se stejným počtem žáků, jedni jsou pálkaři a druzí jsou polaři. Pálkaři získávají body, polaři se snaží zabránit běžcům získat body.

Předem se vymezí prostor, do kterého se budou odpalovat míče. Dvě mety se od sebe položí na vzdálenost podle délky odpalu.

Pálkaři postupně odpalují míče z domácí mety. Po odpalu položí pálku a běží na druhou metu a zpět na metu domácí. Tak může svému družstvu získat bod. Jakmile se vystřídají všichni hráči na pálce, dochází ke směně. Žáci si mezi sebou vymění role. Vždy se předem stanoví počet směn.

Pravidla pro pálkaře

- Pálkař má tři pokusy pro odpal míče, po třetím promáchnutí ze hry odstupuje a je vyautován.
- Běžící pálkař se musí dotknout první mety a domácí mety, právě tehdy může získat bod. Pokud se mety nedotkne, je aut.

- Od spojnice met nesmí odbočit o více než jeden metr.

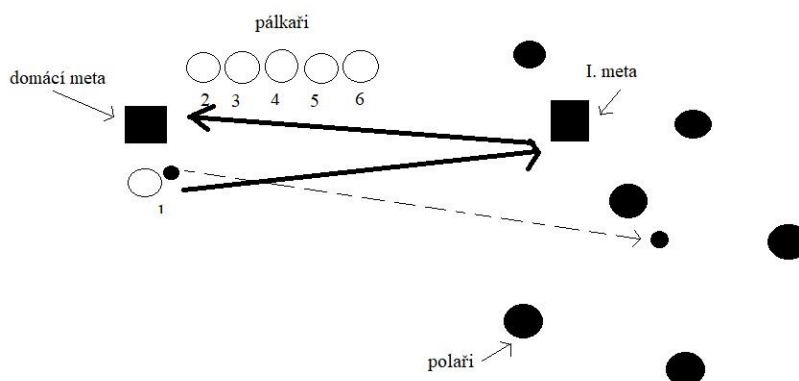
Pravidla pro polaře

Polaři brání běžcům v zisku bodu následovně:

- Chytí míč přímo ze vzduchu.
- Dotkne se míčem v ruce běžícího pálkaře. Polaři si mohou mezi sebou míč přihrávat.

Polař nesmí:

- Stát na spojnici met a překážet tak běžci v pohybu.
- Míč po běžci hodit nebo při dotyku upustit (Pokorný, 2019).

Obr. 26 (Pokorný, 2019)

9.2 KORFBAL

Cílem této hry je za pomoci spolupráce vstřelit míč do koše.

Hřiště a materiální vybavení

Korfbal můžeme hrát v tělocvičně (hale) i na venkovním hřišti. Pro hru na venkovním hřišti už by bylo za potřebí mít klasické korfbalové koše. Velikost hřiště lze stanovit dle věku a dovedností žáků. Hřiště rozdělíme na dvě stejné části ve tvaru čtverce. Ve vzdálenosti jeden metr od košů je značka pro trestný hod. S většími dětmi můžeme hrát na celou tělocvičnu a s menšími dětmi lze využít polovinu tělocvičny.

Nezbytnou součástí je korfbalový koš, jako alternativu můžeme použít basketbalový koš. Koš si také můžeme vytvořit pomocí švédských beden bez víka naskládaných na sebe.

Další součástí hry je míč, který můžeme nahradit fotbalovým či volejbalovým míčem. Ke hře můžeme také použít větší gumový míč.

Hráči a hrací doba

V korfbale proti sobě nastupují dvě stejně početná družstva. Pokud budeme hrát na půlku tělocvičny, v jednom družstvu budou 4 žáci. Tyto čtyři hráči se dělí na dva útočníky a dva obránce. Pokud hrajeme na celou tělocvičnu, v jednom družstvu může být 6-8 žáků. Tyto hráči se poté dělí na 3-4 útočníky a 3-4 obránce. Každé družstvo může vystřídat tolik hráčů, kolik bude potřeba. Vystřídaný hráč se může vrátit zpět do hry.

Utkání se hraje na dva poločasy. Jeden poločas trvá 12 minut, přestávka mezi poločasy je 2-3 minuty. Vítězí to družstvo, které za utkání vstřelí více košů.

Základní herní pravidla

Každý koš je počítán pouze za jeden bod. Jakmile tým dosáhne dvou bodů, žáci si mění své role. Z obránců se stávají útočníci a naopak.

Ve hře je zakázáno brát nebo vyrazit míč přímo z ruky soupeře, pokud má míč pod kontrolou. Dále se nesmí strkat a přidržovat své spoluhráče. Při hře je dovolené otáčet se na jedné noze. Bránit v takové míře, aby soupeři bylo ztíženo odehrát míč plánovaným směrem. Při hře v pohybu je dovolený udělat maximálně dva kroky s míčem v ruce.

Jakmile se míč dotkne okrajové čáry hřiště, země nebo předmětu mimo hrací plochu, je aut. Pokud je hra přerušena, rozehrává se z toho místa, kde se stal nějaký přestupek. Trestný hod mohou provádět jen žáci, co právě útočí.

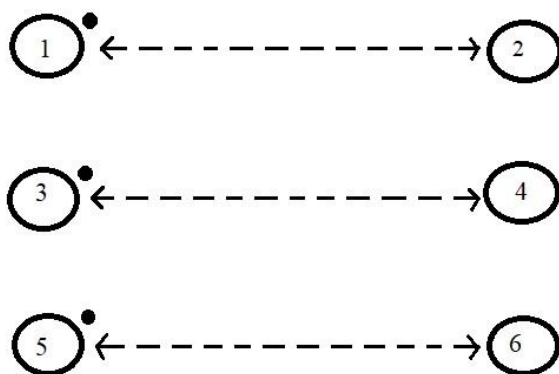
Výhoz míče provádíme na středu hřiště vždy na začátku poločasů nebo když jedno z družstev vstřelí koš. Od místa výhozu musí být ostatní nejméně jeden metr. Výhoz provádí učitel. Pokud dva hráči uchopí současně míč, nastává také hod učitele, který vyhazuje míč mezi dva protihráče. Ostatní opět musí být od místa výhozu jeden metr.

HERNÍ CVIČENÍ

Přihrávka v klidu (viz obrázek č. 27)

Žáci si mezi sebou utvoří dvojice, každá dvojice má míč. Žáci stojí proti sobě ve vzdálenosti 3 metry, pokud hází obouruč. Jestliže hází jednou rukou, stojí od sebe 5 metrů. Vzdálenost uzpůsobujeme podle věku dětí.

Žáci si mezi sebou přihrávají míč určenou technikou. Přihrávku žáci směřují na prsa spoluhráče.

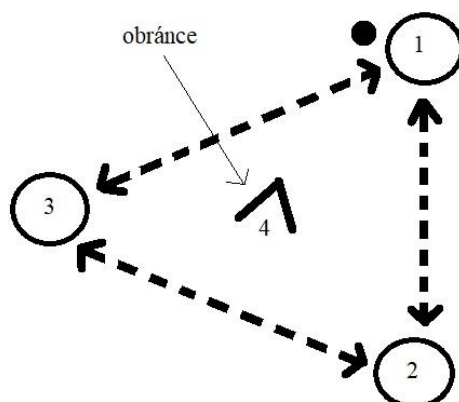

Obr. 27 (Korfbalová metodika)

Přihrávka pod tlakem obránce (viz obrázek č. 28)

Žáci vytvoří skupiny po 4 hráčích, každá skupina má míč. Tři útočníci se rozestaví do tvaru trojúhelníku, přibližně 3 metry od sebe, uvnitř toho trojúhelníku se pohybuje jeden obránce.

Žáci 1-3 si mezi sebou přihrávají míč a obránce se jim snaží míč chytit. Pokud se obránci povede chytit nebo tečovat míč, vymění se s žákem, který poslal špatnou přihrávku. Po určitém čase můžeme změnit instrukce pro přihrávku. Žáci si mohou mezi sebou házet míč o zem, správnou rukou (Korfbalová metodika).

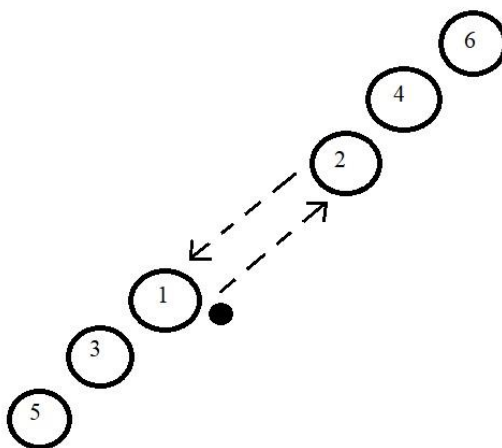

Obr. 28 (Korfbalová metodika)

Přihrávka s následným pohybem (viz obrázek č. 29)

Žáci vytvoří dva zástupy, které stojí proti sobě ve vzdálenosti asi 3 metry. Vzdálenost můžeme upravovat dle věku žáků a zvolené techniky přihrávky. Skupiny jsou tvořeny po 4-6 žáků, každá skupina má míč.

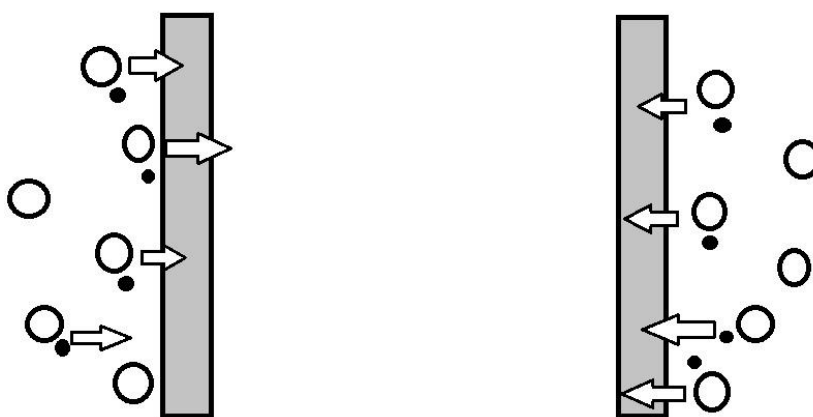
Žák jedna přihravá žákovi dva a běží za míčem, aby se zařadil do zástupu za protější skupinu (Kolář a kolektiv, 2004).

Obr. 29 (Kolář a kolektiv, 2004)

Míčová válka (viz obrázek č. 30)

Žáky rozdělíme do dvou družstev se stejným počtem hráčů. Každé družstvo má ve svém vymezeném prostoru stejný počet míčků. Na povel učitele družstva vystřelují míče do prostoru svého soupeře a zároveň sbírají míče, které přiletěly od soupeře a házejí je nazpět. Po určité době učitel hru přeruší a družstva si spočítají, kolik míčků mají na své polovině. Vyhrává družstvo, které má na své straně méně míčků. Při střelbě se nesmí překračovat hraniční čára, po přerušení hry učitelem už se nesmí dál střílet. Dovoleno je sebrat míč, který leží v prostoru mezi územími soupeřů, ale žák se s míčem musí vrátit na svou polovinu.

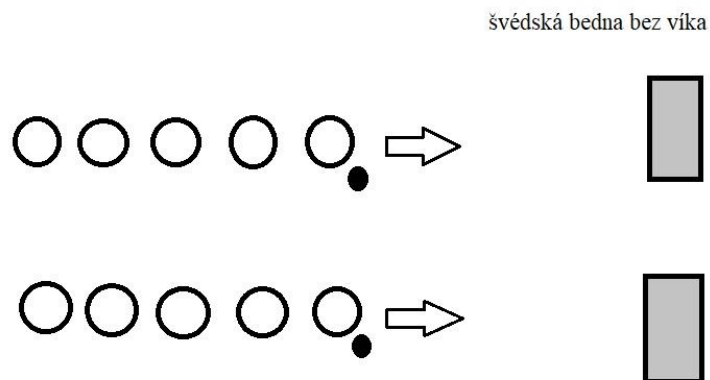
Obr. 30 (Pokorný, 2019)

Dej koš (viz obrázek č. 31)

Soutěží mezi sebou dvě nebo více družstev ve střelbě na koš, kterým je v tom případě švédská bedna. Družstva vytvoří zástupy v předem dané vzdálenosti od košů a střílí každý na svůj. Učitel zaznamenává úspěšné body.

Střílí se následovně:

- Z místa, vzdálenost postupně zvyšujeme.
- Po dvojtaktu ze stanovené vzdálenosti (Pokorný, 2019).

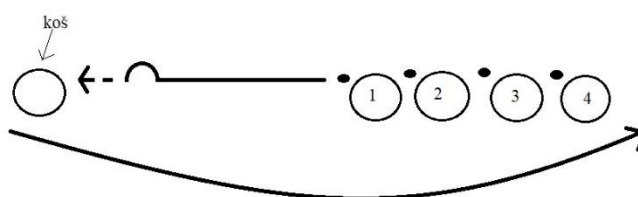

Obr. 31 (Pokorný, 2019)

Střelba z pohybu ke koši (viz obrázek č. 32)

Žáci vytvoří skupiny po čtyřech, každý žák ve skupině má svůj míč. Žáci stojí ve vzdálenosti 6 metrů od koše.

Žák běží s míčem ke koši, míč má po celou dobu v ruce. Kontroluje správné držení, míč ve svislé ose, rytmus posledních dvou kroků a práci rukou při střelbě na koš. Po vystřelení na koš míč chytá a vrací se zpět do své výchozí pozice.

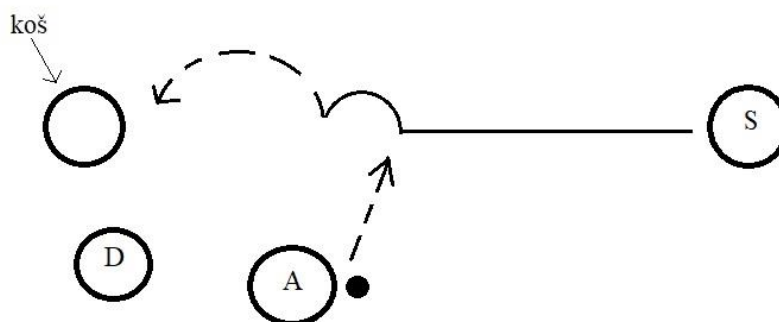

Obr. 32 (Korfbalová metodika)

Skutečná střelba z běhu ke koši (viz obrázek č. 33)

Žáci vytvoří skupinu 3-5 hráčů, ve skupině mají pouze jeden míč. Před košem stojí žák A s míčem, pod košem stojí žák D a ve vzdálenosti 6 metrů před košem stojí žák S.

Žák S běží přímo ke koši, dostává nahrávku od žáka A a střílí z běhu na koš, žák D chytí míč a stává se z něj žák A. Střídání žáků: $S \rightarrow D \rightarrow A \rightarrow S$

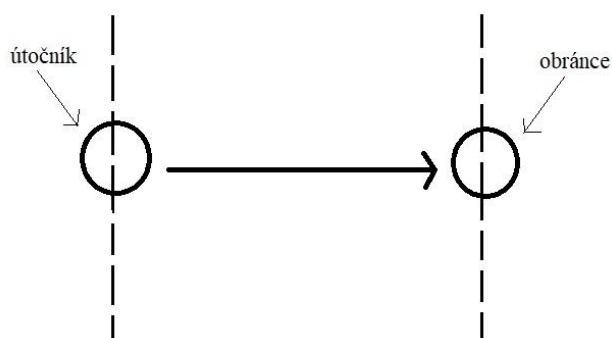

Obr. 33 (Korfbalová metodika)

Obrana (viz obrázek č. 34)

Žáci utvoří dvojice, stojí proti sobě na šíři tělocvičny. Na jedné straně vymezeného prostoru stojí útočník, obránce zaujímá obranné postavení a postoj.

Žák, který utočí, se pohybuje pouze směrem dopředu v nízkém tempu. Obránce procvičuje správný obranný pohyb vzad. Přední noha stáły kontakt, těžiště je nízko. Na konci prostoru se žáci vymění a to samé dělají na druhou stranu. Procvičujeme obě postavení – levá noha vpřed, pravá noha vpřed (Korfbalová metodika).

Obr. 34 (Korfbalová metodika)

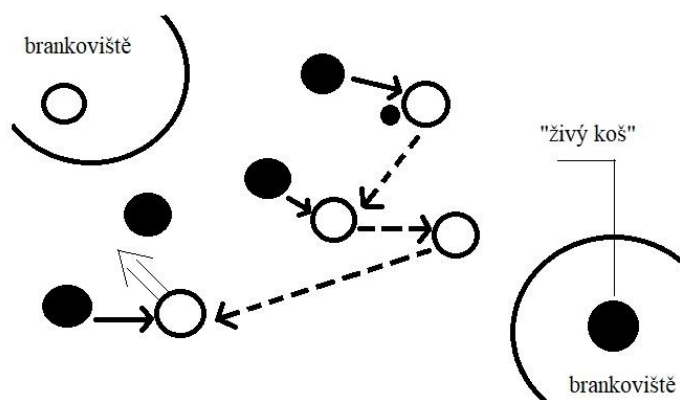
Živý koš (viz obrázek č. 35)

Žáky rozdělíme do dvou stejně početných družstev. Vytvoříme vymezená území – v brankovišti. V tělocvičně můžeme využít rohy místnosti. Jeden z družstev plní funkci živého koše a pohybuje se pouze v brankovišti.

Cíle hry je dosáhnout koše tak, že žák přihraje živému koši do brankoviště míč, který musí být bezpečně chycen. Soupeřící družstvo brání ve střelbě, do brankoviště je ale vstup zakázán.

Je zakázáno:

- Udělat s míčem víc jak jeden krok.
- Dřiblovat s míčem.
- Vstoupit do brankoviště, v tomto případě gól neplatí a útočník ztrácí míč.
- Nedovoleně bránit soupeři – vrážet nebo soupeře jakkoliv udeřit (Pokorný, 2019).

Obr. 35 (Pokorný, 2019)

9.3 FAUSTBALL

Cílem faustballu je dostat míč přes síť na druhou polovinu tak, aby soupeř nebyl schopný míč vrátit zpět.

Hřiště a materiální vybavení

Faustball můžeme hrát s dětmi jak na venkovním hřišti, tak v tělocvičně. Hřiště je ve tvaru obdélníku, které je rozděleno na dvě stejné části. Hrací plochu vymežíme pomocí kuželů. Pokud nemáme středovou čáru, hřiště můžeme rozdělit za pomoci lavičky. Na místo sítě umístíme pásku, také můžeme natáhnout lano nebo provaz. Na faustball využijeme volejbalový míč.

Hráči a hrací doba

Každé družstvo tvoří 5 hráčů v poli a 3 náhradníci. Rozestavení hráčů může být různé. Hrací doba je 2x10 minut. Střídání hráčů provádíme u čáry podání, střídání není nijak omezené počtem.

Základní herní pravidla

Každá hra je zahájena podáním, které se provádí z kteréhokoliv místa za podávací čarou. Soupeř, který přijímá podání, má na odbití míče na druhou polovinu hřiště čtyři doteky. Míč se odbíjí po nadhozu hráče čelním pěstním úderem. Míč je možné nechat jednou dopadnout na zem. Podává ten, kdo udělal chybu. Míč se smí odbíjet pouze jednou rukou, která je sevřená v pěst, a to pěstí nebo celým předloktím.

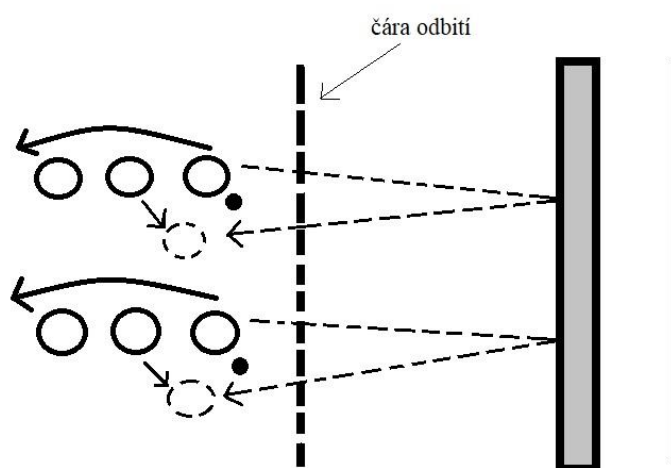
Pokud míč dopadne dvakrát po sobě na zem nebo spadne mimo hrací plochu, jedná se o chybu a počítá se to jako bod. Hráč může na síti blokovat, ale pouze jednou rukou sevřenou v pěst.

HERNÍ CVIČENÍ

Zástupy proti stěně (viz obrázek č. 36)

Žáky rozdělíme do dvou nebo tří družstev, v zástupu je vždy stejný počet žáků. Zástupy stojí ve stejné vzdálenosti proti stěně. Žáci odbíjí míč proti sobě a střídají se. Hraje se na přesnost úderů, ne na rychlost. Pokud někdo zkazí přihrávku, učitel přeruší hru a družstvu, které udělalo chybu, udělí trestný bod. Žáci postupně všichni odbíjejí, dokud se nevrátí do svého původního postavení. Odbíjejí těmito způsoby:

- První žák v zástupu po vlastním nadhozu odbije míč vrchem o zeď a po odrazu chytí míč a předá dalšímu žákovi v zástupu, sám se pak zařadí na jeho konec.
- První žák v zástupu po vlastním nadhozu odbije míč vrchem o zeď a zařadí se na konec zástupu, míč po odrazu chytí další žák v zástupu.
- První žák v zástupu odbije míč vrchem o zeď, po odrazu míč vybere spodem a odbitý míč chytí přímo ze vzduchu. Míč předá dalšímu v zástupu a sám se zařadí na konec.

Obr. 36 (Pokorný, 2019)

Souvislé odbíjení ve dvojici (viz obrázek č. 37)

Žáci jsou rozděleni do dvojic, které stojí proti sobě ve vzdálenosti, které jsou uzpůsobené jejich věku a herním dovednostem:

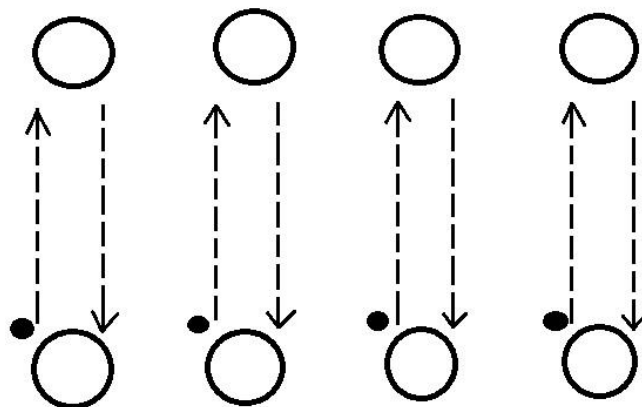
- První hráč po svém vlastním nadhozu odbíjí jednoruč vrchem, druhý hráč míč chytne a úder opakuje. Je možné odehrát míč i z držení v natažené paži.
- První hráč po svém vlastním nadhozu odbíjí jednoruč vrchem, druhý odbíjí jednoruč spodem. Na povel učitele se dvojice střídají.

O nejlepší dvojici

Dvojice na písknutí učitele začnou odbíjet míč způsobem, kterým jim učitel zadá. Pokud udělá některá z dvojic chybu, posadí se na zem. Učitel po 10-20 sekundách vyhodnotí hru.

O nejvyšší počet odbití

Dvojice soutěží v počtu úspěšných odbití. Učitel zadává způsob odbití. Pokud udělá dvojice chybu, počítají opět od začátku.

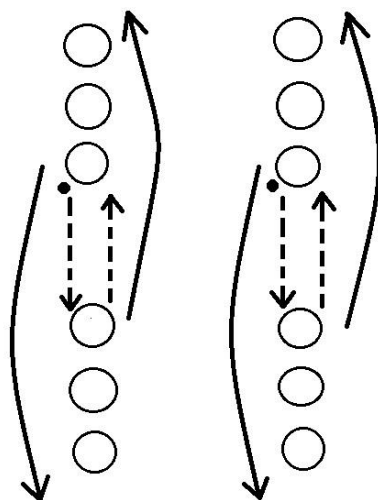
Obr. 37 (Pokorný, 2019)

Štafety odbíjením (viz obrázek č. 38)

Žáky rozdělíme do několika družstev, které mají stejný počet. Každé družstvo se rozdělí na dva zástupy, v zástupech stojí proti sobě.

Žáci odbíjejí po vlastním nadhozu míč do zástupu naproti sobě, kde ho první v zástupu chytne a úder opakuje. Po odbití míče žák běží a zařadí se na konec protějšího zástupu. Hraje se na přesnost úderů, ne na rychlost. Pokud někdo z žáků zkazí přihrávku, učitel pozastaví hru a udělí trestný bod tomu, kdo chyboval. Žáci postupně všichni odbíjejí, dokud nestojí ve svém původním postavení. Odbití provádějí následovně:

- jednoruč vrchem
- jednoruč spodem

Obr. 38 (Pokorný, 2019)

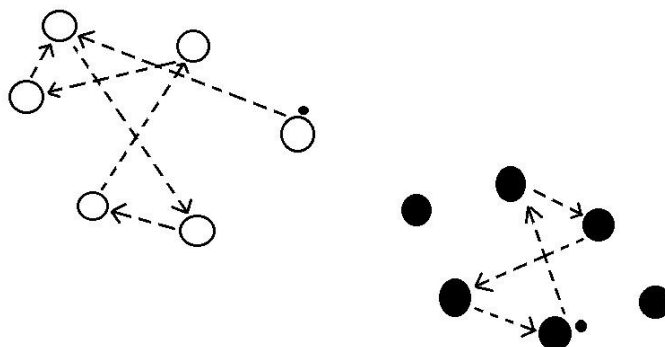
O nejlepší kruhy (viz obrázek č. 39)

Hrají dva nebo tři kruhy, který mají stejný počet žáků. Žáci se snaží odbíjet míč co nejdéle. Chyba je, když míč spadne na zem, nebo když jeden hráč odbíje míč dvakrát za sebou.

Soutěže

- Na pokyn učitele začne odbíjet první kruh, jakmile udělá někdo z kruhu chybu, posadí se celý kruh na zem. Na pokyn učitele začne odbíjet další kruh, takto se postupně střídají všechny kruhy.
- Na pokyn začne odbíjet první kruh a počítá si úspěšné údery. Po chybě se hra přerušuje a začíná odbíjet další kruh, ten si také počítá své údery. Pokaždé, když na kruh přijde řada, nové údery si připočítává k těm předchozím.

- Na pokyn učitele začnou odbíjet všechny kruhy současně. Pokud udělá některý z kruhů chybu, přeručí hru a učitel danému kruhu udělí trestný bod. Hra dále pokračuje, trestné body se sčítají (Pokorný, 2019).

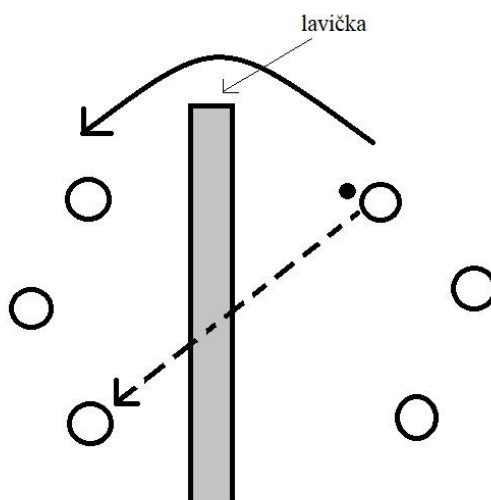

Obr. 39 (Pokorný, 2019)

Obíhaná – kolečko (viz obrázek č. 40)

Žáky rozdělíme na dvě stejné skupiny. Polovinu vymezeného prostoru rozděljuje lavička. Míč žáci odehrávají spodem, žáci obíhají proti směru hodinových ručiček na druhou stranu hracího pole. Žáci sledují hru a připravují se, až na ně opět přijde řada.

Pokud někdo z žáků udělá chybu, jde z kola ven. Poslední dva žáci hrají mezi sebou finále, nanejvýš do pěti bodů (COMENIUS 2008 – 2010, Překonávat hranice - zachovat kulturu).

Obr. 40 (COMENIUS 2008 – 2010, Překonávat hranice - zachovat kulturu)

Odbíjení přes síť (viz obrázek č. 41)

Dvojice žáků odbíjí míč přes improvizovanou síť, která je natažena po celé délce tělocvičny. Žáci odbíjejí následujícími způsoby:

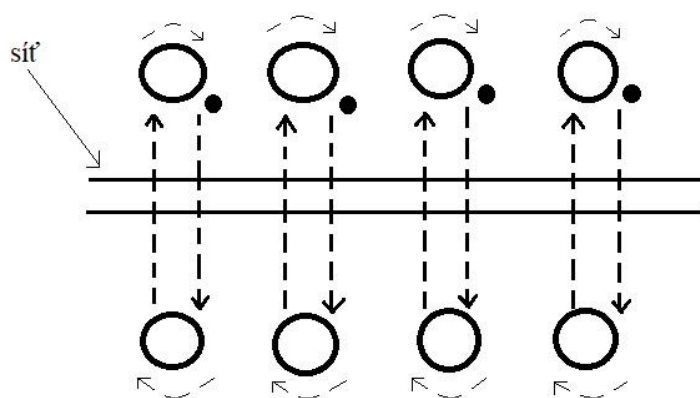
- První žák po svém nadhozu odbije míč přes síť vrchem, druhý míč chytne a po vlastním nadhozu opět odbije míč vrchem. Později mohou žáci zkusit odbíjet souvisle.
- Žáci odbíjejí po vlastním nadhozu z předem dané vzdálenosti od sítě jednoruč vrchem a následně jednoruč spodem. Spoluhrač míč chytá.
- První žák podává přes síť, druhý míč přijímá a následně chytá.

O nejlepší dvojici

Na písknutí učitele začínají všechny dvojice provádět odbití. Pokud některá dvojice udělá chybu, sedá si na zem. Učitel hru po 10-20 sekundách ukončí, vyhodnotí hru a všechny dvojice začínají hrát znovu.

O nejvyšší počet odbytí

Žáci mezi sebou soutěží, která z dvojice udělá nejvíce souvislých odbití jednoruč spodem bez spadnutí na zem.

Obr. 41 (Pokorný, 2019)

Jeden na jednoho (viz obrázek č. 42)

Hraje se na improvizovaných hřištích se společnými postranními čarami. Dvojice žáků proti sobě odbíjí míč přes improvizovanou síť některým ze způsobů, které se naučil. V rámci hodiny dvojice střídáme. Hraje se na předem stanovený čas. Také je možnost hrát na sety na předem určený počet bodů.

Cíl hry

Hra začíná vrchním podáním míče zpoza koncové čáry. Poté žáci odbíjejí míč do soupeřova pole a soupeř se snaží míč odbít nazpět. Cílem je dostat míč v protějším poli na zem a zabránit pádu míče na zem ve svém vlastním poli.

Chyba je:

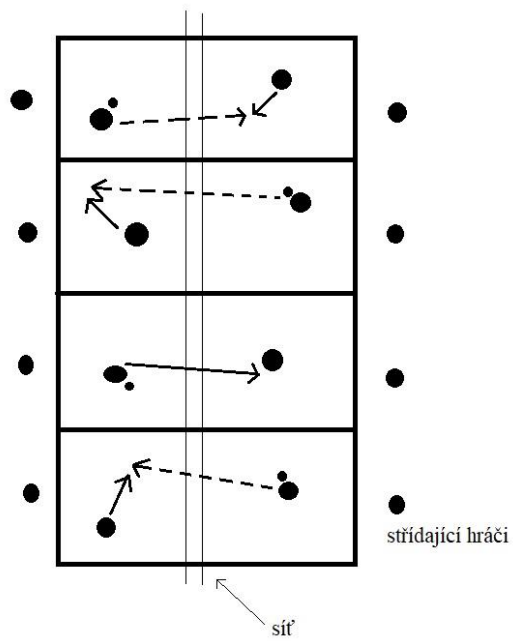
- Když při podání žák přešlápne.
- Míč se při podání dotkne sítě.
- Míč dopadne mimo hřiště – do autu.
- Míč dopadne na zem ve vlastním poli.
- Žák odbije míč více než jednou.

Chyba není:

- Pokud se míč dotkne v průběhu hry sítě – ne při podání.
- Odbíjení míče ve výskoku.

Hodnocení

Každá chyba žáků znamená bod pro svého soupeře. Ta strana, která získala bod, podává (Pokorný, 2019).

Obr. 42 (Pokorný, 2019)

10 DISKUZE

Modifikovaná pravidla zaměřují na softball, korfbal a faustball, která lze využít na 1. stupni základních škol během vyučovací jednotky tělesné výchovy.

Softball a vybraná herní cvičení jsou vhodná (dle náročnosti) pro děti 1. – 5. ročníku. Nácvik běhu po metách a jiná méně náročná cvičení, můžeme zařadit do výuky tělesné výchovy již od 1. ročníku. Pro žáky 2. ročníku lze využít cvičení na nácvik hodů a chytání míče. Od 3. ročníku zařazujeme cvičení na nácvik odpalu míče a postupně hraní celé hry.

Vybraná herní cvičení pro korfbal lze zařazovat již od 1. ročníku. Jedná se pouze o úpravy velikosti hrací plochy a výšky koše. Čím vyšší ročník, tím vyšší náročnost.

Faustball jako kombinace volejbalu či nohejbalu patří mezi náročnější hry. V této hře již žáci nacvičují nadhoz a následný odpal míče. Herní cvičení jsou vhodná spíše pro žáky 4. a 5. ročníku.

ZÁVĚR

Cílem mé diplomové práce je vytvoření vhodných modifikací méně používaných her, které lze využít u žáků na 1. stupni ZŠ během vyučovacích jednotek tělesné výchovy. Moji práci jsem tedy zaměřila na vhodnou úpravu netradičních sportovních her, které lze využít v běžné výuce s dětmi mladšího školního věku jak v tělocvičně, tak i venku na hřišti. Hra je důležitou součástí našeho života a zajišťuje nám příjemný pocit na těle i na duši.

V teoretické části jsou uvedeny informace, které se týkají sportovních her a jejich pravidel. Dozvídáme se, jakou roli hraje hra v životě člověka. Také se dozvídáme, co jsou netradiční sportovní hry, ale především konkrétní vybrané hry a jejich pravidla, které jsem vybrala na základě dotazníkového šetření.

Z dotazníkové šetření jsem se dozvěděla, že pojem netradiční hry jako takový, je pro učitele velmi známý. Učitelé znají také většinu netradičních her, bez ohledu na jejich pravidla. Překvapil mě zájem o doškolovací kurz v oblasti netradičních sportovních her na 1. stupni základních škol, i přestože je více jak polovina her mezi učiteli velmi známa.

V této práci jsou celkem tři netradiční hry, které jsou určeny pro žáky mladšího školního věku. Každá z her je jakousi modifikací, která obsahuje pravidla hry a jejich potřebné materiální vybavení. Hry jsou popsány od úvodu hry až do jejího zakončení. Hry jsou obohaceny o herní cvičení a plánky ke každému cvičení.

Tuto práci je možné využít jako pomocný materiál pro pedagogy, kterým bych mohla usnadnit zařazování některých netradičních sportovních her do výuky tělesné výchovy.

RESUMÉ

Diplomová práce se zabývá modifikací netradičních sportovních her na 1. stupni základních škol. Začátek práce je zaměřen na netradiční sportovní hry, seznámení s jejich základními pravidly.

V praktické části jsem si stanovila cíle a úkoly práce, na základě kterých jsem si sestavila dotazník, který jsem následně zpracovala a výsledky jsem zanesla do grafů. Grafy jsem patřičně okomentovala a vyhodnotila stanovené cíle. V dotazníkovém šetření bylo zjištěno, jaké povědomí mají učitelé o netradičních hrách. Jaké netradiční hry jsou zařazovány do vyučovací jednotky tělesné výchovy.

Na základě dotazníkového šetření jsem vytvořila vhodnou modifikaci méně používaných her v hodinách tělesné výchovy. Hry s modifikovanými pravidly jsou přizpůsobeny dětem mladšího školního věku.

Navržený materiál by měl seznámit učitele s netradičními sportovními hrami a usnadnit jim zařazování netradičních her do výuky.

The diploma thesis deals with modification of non-traditional sports games at primary school. The beginning of the work is focused on non-traditional sports games and familiarization with their basic rules.

In the practical part, I set the objectives and tasks of the work on which I have compiled a questionnaire, which I subsequently processed and included the results in the graphs. I commented on these graphs and evaluated the set goals. The questionnaire survey revealed how teachers are aware of untraditional games. What kind of non-traditional games are included in the physical education unit.

On the basis of the questionnaire survey, I created an appropriate modification of less used games in physical education classes. These games with modified rules are adapted to children of younger school age.

The proposed material should introduce teachers to non-traditional sports games and make it easier for teachers to include non-traditional games in teaching.

SEZNAM LITERATURY

DVOŘÁKOVÁ, Hana. *Školáci v pohybu: tělesná výchova v praxi*. 1. vyd. Praha: Grada, 2012. ISBN 978-80-247-3733-1.

KOLÁŘ, Petr a kol. *Sportovní hry ze světa: pravidla a základní metodika vybraných sportovních her*. Praha: Česká asociace Sport pro všechny, 2004. ISBN 80-86586-05-7.

KUPR, Jaroslav. *Netradiční hry: inovace výuky tělesné výchovy a sportu na fakultách TUL v rámci konceptu aktivního životního stylu*. Liberec: TUL, 2014. ISBN 978-80-7494-124-5.

LANGMEIER, Josef a KREJČÍŘOVÁ, Dana. *Vývojová psychologie*. Praha: Grada, 2006. ISBN 80-247-1284-9.

MAZAL, Ferdinand, *Pohybové hry a hraní*. Olomouc: Hanex, 2000. ISBN 80-85783-29-0.

MIKLÁNKOVÁ, Ludmila. *Tělesná výchova na 1. stupni základních škol (základní gymnastika)*. 4. vydání. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2012. ISBN 978-80-244-3180-2.

POKORNÝ, Ivan. *Pohybové hry pro školáky: 129 cvičení pro rozvoj základních pohybových dovedností*. První vydání. Praha: Grada Publishing, 2019. ISBN 978-80-271-2064-2.

RŮŽIČKA, Ivan, RŮŽIČKOVÁ, Kamila a ŠMÍD, Pavel. *Netradiční sportovní hry*. Praha: Portál, 2013. ISBN 978-80-262-0337-7.

SÜSS, Vladimír. *Softball a baseball: technika, herní situace, pravidla*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2003. ISBN 80-247-0658-X.

TÁBORSKÝ, František. *Sportovní hry: sporty známé i neznámé*. Praha: Grada Publishing, 2004. ISBN 80-247-0875-2.

TÁBORSKÝ, František. *Sportovní hry II: základní pravidla, organizace, historie*. Praha: Grada, 2005. ISBN 80-247-1330-6.

VÁGNEROVÁ, Marie. *Vývojová psychologie: dětství a dospívání*. Praha: Karolinum, 2012. ISBN 978-80-246-2153-1.

VILÍMOVÁ, Vlasta. *Didaktika tělesné výchovy*. Brno: Paido, 2002. ISBN 80-7315-033-6.

Internetové zdroje

CfA CZECH faustball: Faustball [online]. [cit. 01.06.2020].

Dostupné z: <http://www.faustballczech-cfa.cz/clanky/co-je-faustball.html>

COMENIUS 2008 – 2010, Překonávat hranice - zachovat kulturu. [online]. [cit. 21.04.2020].

Dostupné z:

<http://www.hspeilstein.at/sites/default/files/downloads/Faustball%20Methodik%20CZ.pdf>

ČESKÝ KORFBALOVÝ SVAZ [online]. 2013 [cit. 01.06.2020].

Dostupné z: <https://www.korfbal.cz/article/novy-klub-vybaveni>

Korfbalová metodika [online]. [cit. 21.04.2020].

Dostupné z: <https://www.korfbal.cz/attachment/42>

SEZNAM OBRÁZKŮ, TABULEK, GRAFŮ A DIAGRAMŮ

Obr. 1 – Hřiště na softball	10
Obr. 2 – Hřiště na korfbal	12
Obr. 3 – Hřiště na faustball	15
Obr. 4 – Ukázka dotazníku	25
Obr. 5 – Graf k otázce č. 1	27
Obr. 6 – Graf k otázce č. 1	28
Obr. 7 – Graf k otázce č. 2	29
Obr. 8 – Graf k otázce č. 3	30
Obr. 9 – Graf k otázce č. 3	30
Obr. 10 – Graf k otázce č. 4	31
Obr. 11 – Graf k otázce č. 5	32
Obr. 12 – Graf k otázce č. 5	32
Obr. 13 – Graf k otázce č. 6	33
Obr. 14 – Graf k otázce č. 7	34
Obr. 15 – Graf k otázce č. 7	35
Obr. 16 – Graf k otázce č. 8	36
Obr. 17 – Graf k otázce č. 8	36
Obr. 18 – Graf k otázce č. 9	37
Obr. 19 – Graf k otázce č. 10	38
Obr. 20 – Běh po metách	42
Obr. 21 – Získej bod – kam dojdeš?	43
Obr. 22 – Vstřícná štafeta házením míče	44
Obr. 23 – Zástupy proti stěně	44
Obr. 24 – Vyraž míč	45

Obr. 25 – Všichni proti všem	46
Obr. 26 – Softball přes jednu metu	47
Obr. 27 – Příhrávka v klidu	49
Obr. 28 – Příhrávka pod tlakem obránce	50
Obr. 29 – Příhrávka s následným pohybem	50
Obr. 30 – Míčová válka	51
Obr. 31 – Dej koš	52
Obr. 32 – Střelba z pohybu ke koši	52
Obr. 33 – Skutečná střelba z běhu ke koši	53
Obr. 34 – Obrana	54
Obr. 35 – Živý koš	55
Obr. 36 – Zástupy proti stěně	56
Obr. 37 – Souvislé odbíjení ve dvojici	57
Obr. 38 – Štafety odbíjením	58
Obr. 39 – O nejlepší kruhy	59
Obr. 40 – Obíhaná – kolečko	59
Obr. 41 – Odbíjení přes síť	60
Obr. 42 – Jeden na jednoho	62

PŘÍLOHY

Příloha 1 Dotazník pro učitele

Příloha 2 Průvodní dopis

Příloha 1**Dotazník****Modifikace netradičních sportovních her na 1. stupni ZŠ**

1. Škola, na které vyučujete (název):

2. Třída, ve které vyučujete:

3. Jak dlouho vyučujete na 1. stupni TV:

4. Pohlaví: muž žena

5. Jaké sportovní hry hrajete nejčastěji při výuce TV?

.....

6. Znáte pojem „netradiční hry“?

 ano ne

7. Znáte některé z níže uvedených her?

 Badminton Softball Korfbal Futsal Ringo Netball Baseball Squash Kriket Florbal Ricochet Nohejbal Faustball Streetball Kubb Frisbee Ringet Pétanque Fotbal Tchoukbal Lakros

8. Které z výše uvedených her jste využil/a při výuce TV?

.....
.....

9. Umožňuje vám materiální a prostorové vybavení školy vyučovat většinu těchto „netradičních her“?

ano

ne

10. Měl/a byste zájem o doškolovací kurz v oblasti netradičních sportovních her na 1. stupni ZŠ?

ano

ne

Příloha 2

Vážený učitelé,

Jsem studentkou pedagogické fakulty Západočeské univerzity v Plzni a v současné době píší diplomovou práci na téma: Modifikace netradičních sportovních her na 1. stupni ZŠ.

Obracím se na Vás s žádostí o spolupráci při vyplňování dotazníků, které jsou určeny pro učitele 1. stupně.

Zde zasílám odkaz: <https://www.surveio.com/survey/d/R6S8J2Z5S2P8T4R9B>

Předem děkuji za spolupráci.

Martina Krausová
studentka FP ZČU